

VSEBINA 26. USKOVNIŠKIH TEDNOV 2011

Letošnja tema je konkretna: Poklican sem k dobroti in solidarnosti.

Prejemam, da dajem! Vsak dan. Kakšen je moj odnos dobroti do staršev, prijateljev, brezdomcev, bolnikov ...? Ali se zavedam, da iz Božje dobrote izvira vsako dobro delo?

DNEVNI RED

7.00	budnica
7.20	intonacija dneva
7.45	delo v skupinah
8.30	zajtrk
9.30	predavanje, pogovor
12.30	kosilo in odmor
15.00	delo v skupinah
17.45	puščava – osebno delo v tišini
18.45	večerja
20.00	sv. maša
21.00	družabni večer
22.30	molitev
22.45	počitek

PREGLED PO DNEVIH

Nedelja: skupno spoznavanje, predstavitev teme in programa

Ponedeljek: **Kdo je moj bližnji?**

Torek: **Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte** – vrednota prostovoljnega služenja

Sreda: **Izlet v naravo ter sprostitvev**

Četrtek: **Ljubite se med seboj**

Petek: **Kdaj smo te videli lačnega, žejnega ...?** Telesni in duhovni vidik dobrote in solidarnosti (dan spokornosti, priložnost za pogovor in spoved)

Sobota: Ovrednotenje in skupni plenum

VEČERNA MOLITEV

Pesem: K Tebi Bog, dvigam roke;

+ V imenu Očeta.

▪ **Bralec 1**

Oče, tu sem. Malo prej sem taval po brezpotju glasnega sveta. Zdaj pa sem ustavil korak in poslušam tišino Tvojega miru.

Ti veš, da si želim doživeti pogled Božje miline. Prišel sem, a jaz le čakam, da me svet popelje dalje v slepo ulico.

Tu sem. Sprejmi me, o moj Gospod, in daj, da Tvoja puščica prestreli mojo vest. Želim, da me Tvoj dotik prebudi iz predolgega spanca.

Vsak naj pogleda današnji dan, od jutra do tega trenutka. Kako sem ga preživel? So bila vsa moja dejanja, moje besede, brez maske? Če temu ni bilo tako, prosim Boga, da mi odpusti.

▪ **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel; Slava Očetu**

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

Solidarnost in dobrodelnost do brezdomcev, priseljencev, tujcev, revnih, bolnikov, invalidov, starejših, osamljenih ...

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Veter mi šepeta, Spremenil srca je

+ **V imenu Očeta.**

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**

Ps 148 (2 solista - Bralec 1in **Bralec 2**)

Hvalite GOSPODA z nebes,
hvalite ga na višavah!
Hvalite ga, vsi njegovi angeli,
hvalite ga, vse njegove vojske!

**Hvalita ga, sonce in luna,
hvalite ga, vse svetle zvezde!
Hvalite ga, nebes nebesa,
ve vode, ki ste nad nebom!**

Naj hvalijo ime GOSPODOVO,
zakaj on je ukazal, in bili so ustvarjeni.
Postavil jih je za vselej, na veke,
dal je zakon, ki ne preide.

**Hvalite GOSPODA z zemlje,
morske pošasti in vse globine;
ogenj in toča, sneg in megla,
viharni veter, ki izpolnjuje njegovo besedo;**

gore in vsi griči,
sadno drevje in vse cedre;
zveri in vsa živina,
laznina in krilate ptice;

**kralji zemlje in vsa ljudstva,
knezi in vsi vladarji na zemlji;
mladeniči in mladenke,
starčki in dečki!**

Naj hvalijo ime GOSPODOVO,
zakaj le njegovo ime je vzvišeno,
njegovo veličastvo je nad zemljo in nebom.

**Vzdignil je rog svojemu ljudstvu,
hvalnico za vse njegove zveste,
za Izraelove sinove, za ljudstvo, ki mu je blizu.**

Slava Očetu in Sinu
in Svetemu Duhu.

**Kakor je bilo v začetku,
tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen**

▪ **Bralec 3**

Usmiljeni Samarijan (Lk 10, 25-37)

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Igran odlomek na temo dneva (odlomek zaigra skupina, ki je odgovorna za molitev; odlomek si izmisli sama): Solidarnost in dobrodelnost do brezdomcev, priseljencev, tujcev, revnih, bolnikov, invalidov, starejših, osamljenih ...

▪ **Bralec 4**

Dobri Bog, zahvaljujem se ti za nov dan.
Ne počutim se še čisto buden,
da bi lahko začutil vse izzive, ki me čakajo danes.
Toda močno zaupam, da me bodo varovale tvoje toke
in da mi boš podaril vzpodbudo, ki jo potrebujem za nov dan.
Bodi danes ob meni, da storim prave korake.
Da spoznam, v čem lahko napredujem
in kje se lahko zavzamem za življenje.
Odpiraj me življenju;
naj se me dotakne, naj najdem pot do sebe,
pa tudi do ljudi, s katerimi se bom srečeval.
Odgrni tančico, ki pogosto zakriva moje življenje
in mi zapira oči pred resnico.
Rad bi bil buden in živel z vsemi čutili.
Rad bi okusil lepoto življenja.
In tako rad bi doprinesel k temu,
da bo današnji dan lepši, prijetnejši
in bolj vesel tudi za moje prijatelje.
Blagoslovi me,
da smem danes biti blagoslov tudi za druge.

▪ **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Pojdi v popolnem miru

DELO V SKUPINI

CILJI (za animatorja):

- Spoznati, da revščina ni samo materialne narave; obstaja tudi duhovna revščina, ki je lahko še hujša od prve.
- Doumeti, da je veliko ljudi okoli nas zapostavljenih.
- Zastaviti si realen cilj, kako bom lahko nekemu pomagal/a, ko pridem v dolino.
- Dojeti pravo enakopravnost. V božjih očeh smo vsi enako vredni, nihče ni zaradi svojega statusa (položaja, bogastva...) vreden več.
- Pokazati dostojanstvo, da je človek Človek.

PREDLOGI DINAMIK (namenjene so spoznavanju in povezovanju v skupini):

1. Zemljevid

Prostor, v katerem se nahajamo, "razglasimo" za območje Republike Slovenije. Na sredi določimo točko – prestolnica Ljubljana - in pa smeri neba (da vemo, kje je Avstrija, kje Hrvaška itd.).

Udeleženci se brez besed razporedijo po Sloveniji. Vsak se postavi na navidezno mesto, kjer misli, da leži kraj, od koder prihaja.

Kasneje skupina za vsakega ugiba, od kod prihaja. (Zanimivo postane, če Krško leži na Dravskem polju, Maribor pa bližje Ljubljani kot Celje ipd.).

2. Intervju

Za uvod je lahko dinamika v smislu »intervju vsak z vsakim«. Koncept je tak, da si vsak udeleženec zamisli 3 (čim bolj nenavadna) vprašanja in potem vsakega vpraša. Na koncu, ko se vsak z vsakim pogovori, se znotraj skupine podelijo najbolj zanimive ugotovitve.

Cilji in učinki igre: vsak spregovori z vsakim že takoj ob začetku; navezovanje stikov; vzpostavitev prijetnejšega in bolj sproščenejšega vzdušja v skupini.

3. Skriti prijatelj

Celotedenska dinamika na temo »kdo je moj bližnji«. Na lističe napišemo imena VSEH udeležencev, ki so takrat na Uskovnici in jih damo v posodo, da lahko vsak v skupini izžreba enega.

Cilji in učinki igre: s tem, ko vsak dobi »skritega prijatelja« lahko skozi ves teden osmišlja in premišljuje dejanja, ki se navezujejo na »biti nekemu bližnji«.

4. Žoga

Žogo vržemo izbrani osebi in pri tem na glas povemo njeno ime, ta vrže naslednji in tako naprej. Vedno izbereš osebo, ki še ni bila izbrana. Zapomniš si, komu si vrgel žogo. V naslednjem krogu žogo mečemo v istem zaporedju. Igra se lahko nadaljuje, da žoga potuje vedno hitreje ali z dodajanjem več žog.

Za animatorja je pomembno, da od udeležencev v skupini izve tudi, njihov namen prihoda na UT. Nekaj vprašanj za debato:

- Kje sem zvedel za letošnje UT?
- Kdo ali kaj me je navdušil, da sem se odločil, da pridem?
- Kaj je moj cilj letošnjih UT?

TEMATIKA DNEVA:

1. Odnos do brezdomcev in beračev

(Lk 10, 25-37)

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Pogovor o odlomku (v manjših skupinicah ali v celi skupini):

- Duhovnik - predstavnik nekih moralnih načel, pa ni pomagal ...
- Kolikokrat mi izbiramo drugo pot (kot tisti duhovnik), ko vidimo, da nam je nekaj na poti (pa bodisi zaradi tega, ker ne želimo pomagati, ne vemo, kaj ta hoče od nas, ali se nam ne da s tem ukvarjati)?

- Kako prepoznamo, da bližnji res potrebuje pomoč in nas ne le izrablja (ker tako hitreje in lažje pride do cilja)?
- Samarijan je zanj poskrbel z dragimi rečmi - ne z vodo, temveč z oljem in vinom – najbrž je govora o tem, da je poskrbel za njegove rane (posledice iz preteklosti), pa tudi za sedanost in za prihodnost ...
- Je človek v bistvu s tem, da mu ni pomagal niti duhovnik, izgubil dostojanstvo, vredno človeka?
- Kdo sploh je Samarijan? Ali si ti Samarijan? Zakaj tako misliš? (v slovarju nikjer ne piše, kako bogat moraš biti, da si lahko usmiljen: Samarijan Samariján -a m (â) knjiž. kdor iz usmiljenja, sočutja pomaga bolnemu, onemoglemu človeku: Samarijan in človekoljub / usmiljeni Samarijan).

ALI: Pogovor:

- Kdo je brezdomec? ... Mogoče tudi tisti, ki imajo prazne glave in polne žepce?
- Tudi v družinah se dogaja (in to pogosto), da ljudje živijo drug mimo drugega, se med sabo ne pogovarjajo ...
- Pokazati dostojanstvo, da je človek Človek ...
- Kaj je dom? In kje je tvoj dom (dom ni enako hiša)?
- Pomoč brezdomcu? Da? Ne? Zakaj?
- Življenje drug mimo drugega (pojav egoizma in individualizma v svetu; mišljenje »samo da jaz pridem dobro skozi življenje.«) ...

ALI: Pogovor v manjših skupinah znotraj skupine (v vsaki manjši naj bo animator ali duhovni vodja skupine) **o naslednjih temah:**

1. Tudi revni, brezdomci, bolni, tujci so ljudje kot mi, s podobnimi željami in potrebami.
2. Tudi jaz lahko pristanem na njihovem mestu. Kdo pa mi lahko zagotovi, da bom čez 5, 10, 20, 50 let še zdrav, imel družino, prijatelje, dom?
3. Kako bi se jaz počutil v koži brezdomca, bolnega, revnega, tujca, osamljenega ...? Kaj bi iskal, česa bi si želel, kaj bi me bolelo? Iin kaj lahko jaz naredim za te ljudi?
4. Vsi ti ljudje želijo le čutiti, da nekomu ni vseeno zanje, da so za nekoga OK, da jih nekdo sprejema takšne, kot so ...
5. Brezdomec = nihče me nima rad, nikomur ne pripadam ...
6. Kaj meni predstavlja dom, kje se čutim domače?
7. Večina brezdomcev ima za sabo težke preizkušnje: bolezen, izguba dela, razpad družine, problemi z odvisnostjo, izguba vsega ... Na neki točki niso imeli več možnosti, da bi se borili s težo življenja, zato so »zabluzili« ...
8. »Brezdomec sem. Včasih sem se šolal, imel dobro službo, družino, prijatelje. Zaradi parih stvari, ki niso šle tako, kot bi morale, sva se z ženo ločila. Otroci in vse premoženje so ostali pri njej in zanjo. Sam pa tega nisem zmozel sprejeti in preboleti. Takrat sem začel piti in tako pristal na

ulici. Zdaj pa sem že v srednjih letih in nikakor mi ne uspeva, da bi se spravil v red. Želim si, da bi zmozel vsaj skrbeti sam zase in da bi mi kdo pri tem pomagal. A drugi gledajo name zviška, izmikajo se stikom z mano, se obrnejo stran, ko me vidijo, kot da sem star garjav pes, in mi na vsakem koraku dajejo čutiti, da sem zanje ničvreden tip. Res je, da smrdim po alkoholu, da izgledam zanemarjen ... Samo vseeno sem in ostajam človek. In nisem si sam želel takšnega življenja. Rad bi živel drugače, pa nimam možnosti oz. ne najdem v sebi moči, poguma, smisla, zaradi katerega bi bilo vredno spremeniti način življenja.«

9. Kako pa jaz rešujem svoje probleme, kdo/kaj mi pri tem pomaga?
10. »Sem reven. Nimam dovolj sredstev za hrano, pijačo, obleko, stanovanje ... Ničesar nimam, težko mi je prositi za pomoč, se ponižati ... A kako naj preživim sebe in svojo družino?«
11. Tujci, priseljenci: ker smo v svoji domovini ogroženi, nimamo najnujnejšega za življenje, se selimo, da bi prišli do boljšega življenja ...
12. Biti tujec: izkušnja drugačnosti, nesprejemanja, nerazumevanja, posmehovanja, zaničevanja, izkoriščanja ...

2. Odnos do bolnikov

Pogovor:

- Empatija do bolnih ljudi. V kolikšni meri? Ne pomilovanje teh ljudi, ampak jim dajati občutek sprejetosti in biti njihov prijatelj. Živeti z njimi normalno življenje ...
- Kakšne izkušnje imamo?
- Bolniki in invalidi: delo z njimi terja velik napor...vendar se z njimi in njihovo iskrenostjo, pristnostjo, nenarejenostjo, ponižnostjo ... doživi veliko lepega. Od njih se lahko tudi veliko naučimo.
- Ali duševno »zaostale« ljudi pojmujejo kot osebe, ki so za nekaj pomembnega prikrajšane, ali kot osebe, ki imajo velik privilegij? Smo se kdaj vprašali, kakšna je njihova duša? Je bila kdaj omadeževana v mislih, besedah in dejanjih? Jim lahko zavidamo njihovo čistost?

ALI: Pogovor v manjših skupinah (tri skupinice, vsaka premisli in se pogovori o enem pričevanju):

1. »Celo življenje sem bil zdrav, močan v dobri formi ... dokler nisem hudo zbolel, postal privezan na posteljo, odvisen od drugih. Poleg bolezni me muči še občutek, da sem drugim v breme, da ni nič od mene. Ne morem sprejeti svojega stanja, strah me je bolezni, smrti, hudo mi je, ko vidim, kako moji najbližji trpijo okoli mene, kako prihajajo s strahom, kako ne vejo, kako bi se do mene obnašali, o čem naj bi govorili, ko vidim, da jim je neprijetno ob meni. Rad bi jim bil še vnaprej v oporo, pomoč, delal

zanje, pa ne morem. Boli me, ko vidim, da imajo drugi skrbi zaradi mene, da se morajo odpovedovati stvarim, ki jim veliko pomenijo, žrtvovati svoj prosti čas, da so z mano, in ko vidim v njihovih očeh solze, bolečino, pomilovanje. Tako rad bi jim še kaj povedal, pa ne morem več govoriti, rad bi jim pokazal, koliko mi pomenijo, pa ne morem več. Vedno sem skrbel za druge, zdaj pa z mano delajo kot z dojenčkom ... Drugi me hranijo, oblačijo, umivajo, počutim se popolnoma nemočnega. Po vsakem pregledu me je strah, kaj bodo pokazali izvidi. Tako zelo si želim živeti, ozdraveti, a zdravniki mi ne vzbujajo nobenega upanja. Vsak dan se slabše počutim in moja bolezen hitro napreduje. Rad bi popravil napake, se zahvalil vsem, ki so mi bogatili življenje, pustil vsem svojim bližnjim svoj pečat, a so predaleč stran. Ne razumem, zakaj mi je Bog poslal bolezen in se jezim nanj. Kako mora biti tako krut, da moje delo za druge, vso ljubezen, nagrajuje z boleznijo? Ponoči ne spim in takrat so moje misli skrajno negativne. Včasih si želim čim prej umreti, da se rešim vsega skupaj ... Spoznavam vse svoje napake, vse slabo, kar sem storil in vse težko, kar so mi storili drugi ...«

2. »Imam otroke in vnuke, imam sosede in prijatelje. Otroke sem spravil pokonci, jim pomagal h kruhu. Tudi sosedom in prijateljem sem bil vedno na razpolago. In takrat so bili vsi dobri z mano, prihajali so k meni. Zdaj pa, ko sem star in ne zmorem več toliko, pa ni nikjer več nikogar. Otroci so šli od doma, si ustvarili svoje družine, se zaposlili in na svoje ostarele starše se ne spomnijo več kaj dosti. Kdaj, ko potrebujejo kakšen nasvet, ko imajo kakšno vprašanje, me sicer še pokličejo, drugače pa ni nobenega glasu od njih. Obiskali me niso že več let. Zdaj imajo svoja življenja, so polno zasedeni in njihova zadnja skrb smo jim starši. Jaz pa jih imam še vedno rad, želim si biti z njimi, videti svoje vnuke, biti povezan s svojimi otroci ... A vsakič, ko jih pokličem, odgovarjajo z negodovanjem, mi dajo vedeti, da sem jih zmotil in da nimajo časa in energije, da bi se ukvarjali z mano. Moji prijatelji so čudežno izginili, ko sem postajal vedno bolj ubog in nemočen. Prav tako sosetje. Toliko je ljudi, za katere in s katerimi sem delal, pa jih zdaj ni nikjer več, ko bi si želel, da bi bil kdo ob meni in mi delal družbo. Zakaj ni več tako, kot je bilo včasih, ko smo mlajši radi obiskovali starejše in se redno vračali na obisk k svojim staršem, dokler so živi? Zakaj se nihče več ne spomni, da se lahko od nas starejših celo kaj nauči in kaj pridobi zase? V vseh letih svojega življenja smo doživeli veliko stvari, se mnogo naučili in pridobili veliko življenjskih spoznanj. Radi bi jih delili naprej, če bi nam le bil kdo pripravljen prisluhniti. Tako pa smo popolnoma osamljeni, obkroženi le s svojimi spomini in še vedno čakamo, če se bo našel kdo, ki si bo pripravljen vzeti vsaj nekaj časa za nas.«

3. »Edino kar me loči od vas zdravih, je to, da ne morem hoditi (da ne vidim, slišim), pa vendar gledate name kot na manjvrednega, me pomilujete in se mi posmehujete. Zakaj? In to delate vi, ki pravite, da vam je pomembno to, kakšen je človek, kako razmišlja, kaj čuti ... Vem, da se najraje izognete stiku z mano, če pa že pride do njega, me gledate zviška (joj, ti ubogi revček), čutite odpor, ne veste, kaj bi, vam je neprijetno in si želite čim prej stran. Jaz pa si želim, da bi me sprejeli kot sebi enakega in da bi imeli do mene tak odnos, kot ga imate do vseh ostalih ljudi, ki jih srečujete. Nisem si sam izbral bolezn. Včasih sem bil tudi jaz zdrav, tako kot vi. Dokler se nisem ponesrečil in pristal na vozičku (oslepel, oglušel) in takrat se je zame življenje spremenilo za 360 stopinj. A ste že kdaj pomislili, da lahko pristanete v trenutku na mojem mestu? Jaz sam niti pomislil nisem na to, a se mi je vseeno zgodilo. In moral sem živeti naprej. Velik problem mi je predstavljalo že sprejetje invalidnosti, zavest, da se bom moral določenim stvarim odpovedati, da nikoli ne bo več tako, kot je bilo pred nesrečo. A še veliko večji problem mi predstavlja vaš pristop in odnos, ko vam v očeh berem, da sem za vas le ubogi, nemočen otrok, vreden pomilovanja ... Ljudje, a se vam ne zdi, da je zame dovolj boleče že to, da vas gledam zdrave, kako lahko delate vse, kar si želite in se ob tem zavedam svoje prikrajšanosti? Ali res mislite, da mi morate s svojim odnosom še povečati trpljenje?«

3. Revščina : Bogastvo

Nekaj zanimivih podatkov o revščini (mogoče le razmišljanje za animatorja, lahko tudi za pogovor):

»V bogatih državah malo več kot en otrok od 100 ne doživi petega leta starosti, medtem ko je to v revnih državah vsak peti otrok. Medtem ko je v bogatih državah malo več kot pet odstotkov otrok pod petim letom starosti podhranjenih, jih je v revnih državah kar 50 odstotkov« (Svetovna banka, 2000).

Polovica sveta, okoli 3 milijarde ljudi, živi z manj kot dvema dolarjema na dan. Okoli 1,3 milijarde ljudi živi z manj kot 1 dolarjem na dan. 1,3 milijarde ljudi nima dostopa do čiste vode. Tri milijarde ljudi nima dostopa do sanitarij. Dve milijardi ljudi nimata dostopa do elektrike (Svetovna banka, 2000).

Revnejša, kot je država, bolj verjetno je, da bodo dolg odplačevali ljudje, ki sami niso niti podpisali pogodb, niti niso dobili nobenega denarja.

Vse kršitve ekonomskih in socialnih pravic danes, zadevajo največje število ljudi doslej in so najbolj razpršene med vse narode sveta.

Dinamika:

Skupino razdelimo v tri manjše skupine.

Eni od treh skupin damo na razpolago: več listov papirja, ravnilo, šestilo, škarje, svinčnik, lepilo, lepilni trak-selotejp, flomastre, izvijač ... karkoli imamo pri roki.

Drugi skupini damo: list papirja, radirko, svinčnik, škarje.

Tretji skupini damo: list papirja in nož.

Vse tri skupinice imajo nekaj minut (tri je dovolj) časa, da iz papirja naredijo čim lepšo škatlico. **Skupinam nič ne razlagamo kako in kaj, niti da si lahko med seboj pomagajo!!!**

Niti jim ne razlagamo, kaj katera skupina predstavlja ...

Prva skupinica predstavlja bogataše (lahko premožni svet), druga predstavlja srednji sloj družbe (države vzhoda), tretja skupina pa revno prebivalstvo (lahko Afrika).

Animatorja od daleč opazujeta delo in si zapisujeta opombe:

- kako se posamezniki lotijo dela: kaj premislijo, načrtujejo ali le padejo v delo;
- kako se v skupinicah formirajo vodje;

- ali padajo kakšne pripombe tipa: »glej, kok majo uni več« ali »mi pa nimamo lepila« in si vse pomembne "izreke" zapišeta;
- ali si med seboj pomagajo ... če si pomagajo ... kdaj pride do prvega nudenja pomoči (ali pomagam šele takrat, ko sam končam? poskrbim najprej za svojo rit?);
- ali bogatejši sami od sebe nudijo pomoč ali jo revnejši zaprosijo;
- kaj si izposodijo;
- ali pride do tekmovalnosti med skupinicami (verjetno da, čeprav ni bilo navodila, v smislu: kdo bo prej);
- mogoče (1:1 000 000) se bodo skupaj lotili dela izdelave ene same lične škatlice ... to bi blo res kul ... "edinost v skupnosti" (saj nikoli nismo dali navodil, da mora vsaka skupina izdelat svojo škatlico);
- in podobno ...

Po pretečenem času igro ustavimo in se usedemo v krog. Skupinice predstavijo svoj izdelek oziroma izdelke.

Sledi pogovor:

Podelimo med seboj, kako se je vsak počutil, se je počutil koristnega, je prišel do besede, je lahko izrazil svoje želje, so bile upoštevane, kaj je ob delu spoznal

...

Tudi celotne skupine predstavijo potek dela. So si znotraj skupine med seboj pomagali, so sodelovali vsi, so se pri načrtovanju in izvedbi projekta razumeli, ideje tehtali, se skupaj odločali, je kdo prevzel pobudo (kar ni nič narobe)?

Kakšen je bil med delom odnos z drugimi skupinami: tekmovalnost, nevoščljivost (oni imajo, mi pa ne) ...?

Potem, so si skupine med seboj pomagale - kako so se eni in drugi počutili – tisti, ki so pomagali, in oni, ki so bili deležni pomoči.

Tudi animatorja povesta svoja opažanja in razkrijeta (kar prej nista smela), kaj skupine pomenijo.

Pogovor prenesemo v naše okolje:

- Ali se podobne neenakosti ne dogajajo tudi okrog nas ...?
- Tudi v šoli, med prijatelji, med animatorji ... imajo nekateri manj, kot imam jaz. Kako se obnašam do takšnih? Jim pomagam, ne da bi za to hotel povratno uslugo, plačilo, hvalo ...?
- Kako se obnašam do hendikepiranih ljudi (invalidi, ostareli, bolni, brezdomci, reveži, berači)? Ali gradim škatlico skupaj z njimi?
- Na splošno, delim svoje bogastvo z drugimi? Rad posojam, delim z drugimi, pomagam?
- Revščina je prikrita: človek se zapre vase, to pa vodi v osamljenost (kar je nova oblika revščine) ...

- Potrebno je videti stisko! – to spreminja človeka in svet.
- Če pride Slovenec na Karitas ... ali nam je to čudno?
- Kaj je revščina? Kje se začne? Kaj je bogastvo? (Kje je dejansko meja: pri 1.000€ si še reven, pri milijonu pa bogat? V čem je razlika? Kaj pa če si reven še pri 10.000€, pri 10.001€ pa ne več?)
- Je revščina večja v socialnih, razvitih državah ali v Afriki ...?
- Ali revni ljudje raje pomagajo drugim (in dajejo še kanček tistega, kar imajo) kot bogati, ki imajo obilno ...?
- Je duhovna revščina pogojena z materialno revščino? Kaj pa obratno?
- Ali je duhovno bogat človek obremenjen z materialno revščino?
- Je materialno bogat človek težje duhovno bogat?
- Razkorak med revnim in bogatim svetom (nesrečne nas dela prav ta razkorak – npr. če je vsa vas revna, je lažje živeti revno, kot če imamo za sosede bogataše, kjer lahko vidimo, česa vse nimamo) ...
- Bogataši so revni v srcu, lahko so popolnoma duhovno obubožani (životarjenje, preveliko ugodje) ...
- Kako se spopasti z revščino?
- Kako lahko revščina vpliva na odnose: v družini, med zakoncema, v zvezi fant-punca? Kako je z vzdrževanjem odnosa v takih situacijah?
- Kako revščina vpliva na partnerske odnose? Do kdaj še z nekom vidiš prihodnost, ko je brez službe in se skupni cilji zdijo vse bolj neuresničljivi? Kako »bogat« mora biti, da zveza uspeva?
- Si upamo na glas povedati, da nimamo denarja za v kino/na pijačo oz. nam ga je škoda in se izgovorimo na »počutje«, da ne moremo iti ali raje »stisnemo zobe« in gremo v družbo, da ne bi izpadli »socialci«?
- **Kdo je moj bližnji? Koga si izberem/izbiram za svojega bližnjega? Izberem nekoga, ki je bolj bogat; nekoga, ki ima mogoče manj kot jaz, pa odrivam od sebe?**
- Kaj in koliko dam od sebe, da bi bil moj bližnji srečnejši?
- Kaj zame pomeni solidarnost?

ALI: Kaj je pravo uboštvo?

(Mr 12,41–44)

»Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo.

Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča, to je en kvadrant.

Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel:

»Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico.

Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

Odlomku sledi pogovor:

- Ali znamo mi videti takšne ljudi, ki darujejo "vse, kar potrebujejo za življenje" ?
- Kako jih prepoznamo, kakšni ljudje so to, kako se oblačijo?
- Kdo je moj bližnji? Kaj sploh pomeni definicija bližnjega? Bi znali prepoznati Jezusa, če bi bil okoli nas, če bi bil naš bližnji (tukaj je tudi »trik«, ker v bistvu je v vsakem človeku)? Kako deluje v nas, se ga zavedamo, zato bolj pomagamo drugim, ki jih srečamo v vsakdanjiku?
- Ali sploh vidim ljudi okoli sebe, ki mi niso pogodu (niso urejeni, ne ustrezajo mojim normam)?
- **Don Bosko:** »Delamo za revno mladino!« Kaj to pomeni revna mladina? Se komu zdi, da mladina, ki je v bistvu materialno revna (saj šele začenja pot) in duhovno revna, stremi samo k materialnim vrednotam? Pozna kdo koga, ki bi strmel recimo k duhovnem bogastvu?

ALI: Pogovor o zgodbi

Nekega dne je oče zelo premožne družine peljal sina na podeželje z izrecnim namenom, da mu pokaže, kako revno ljudje živijo. Preživela sta nekaj dni in noči na farmi družine, ki bi jo lahko smatrali za zelo revno. Na poti domov je oče vprašal sina: »Kako si se imel na potovanju? Povej mi torej, kaj si se naučil?«

»Videl sem, da imamo mi enega psa, oni pa štiri.

Mi imamo bazen, ki sega do polovice vrta in oni imajo zaliv, ki mu ni konca.

Mi imamo svetilke na vrtu, njih osvetljujejo zvezde ponoči.

Naše dvorišče sega do ograje, oni imajo vsa obzorja.

Mi živimo na majhnem koščku zemlje in oni imajo polja, ki segajo v nedogled.

Mi imamo služabnike, ki nam služijo, toda oni strežejo drugim.

Mi si kupujemo hrano, oni si pridelujejo svojo.

Mi imamo okoli posestva zidove, ki nas varujejo, oni imajo prijatelje, ki jih ščitijo.«

Po teh besedah je oče ostal brez besed. Nato je sin še dodal: »Hvala, oče, da si mi pokazal, kako revni smo.«

ALI: Pogovor po zgodbi iz knjižice: Friderike Muller, DON BOSKO - NOGOMET ZA OTROKE S CESTE (izdaja: Projekt 8:0 za en svet, Ljubljana 2007)

(mogoče bolj za mlajše srednješolce)

Otroci s ceste

»Živjo Ana, kako si?«

»Todo bem. V redu.«

»Videti si utrujena. Ali si slabo spala?«

»Oh, da. Spali smo na dvorišču za velikim smetiščem. Do sedaj nas ni še nihče motil tam, toda ravno danes zgodaj zjutraj, malo pred sončnim vzhodom, nas je nekdo prišel pregnat. Vpil je in razsajal..«

»Kdo je bil še s teboj?«

»Moji prijatelji Luis, Angelika, Jairo in...Jose.«

»Kje pa so zdaj?«

»Iščejo hrano, tam zadaj, za trgovom.«

»Ali imajo denar, da lahko kaj kupijo?«

»Še vprašaj. Od kdaj pa imajo otroci s ceste denar? Ne, pač prosjačimo in če nihče ne gleda, tudi kaj sunemo. Ampak tega nikomur ne povej, prav?«

»Ali ste potemtakem sploh kdaj siti?«

»Malokdaj. Danes, na primer, sem že zelo lačna. Včeraj ves dan nisem nič jedla. Včeraj ni bil dober dan: Paula so ujeli.«

»Kaj se je pravzaprav zgodilo?«

»Hoteli smo ukrasti par pečenih piščancev prodajalcu na vogalu velike cerkve. On nas je opazil in Paula ujel. Stopil mu je na nogo in ga zgrabil za majico. Nato je poklical policijo.«

»Ali Paul ni mogel uiti?«

»Ne, morali smo priti mi, da smo se stekli s prodajalcem in s tem osvobodili Paula. Paul namreč ni tako hiter, ker ima šele sedem let.«

»In koliko si ti stara?«

»Mislim, da deset, ampak ne vem natančno.«

»Kje je sedaj Paul?«

»Sedi v mestnem parku pri vodometu. Ohlaja si nogo, da ga ne bo tako bolela, ko bo šel zvečer spat.«

»Njegova noga?«

»Da, ker ga je mož, ki je pekel piščance, pohodil. Vse prste ima čisto plave in težko hodi.«

»A tako. Ali ni imel čevljev?«

»Le kdo ima čevlje? Mi vsi tekamo bos. Poglejte, tudi jaz.«

»Ti imaš pa poškodbo na levi nogi.«

»Da, stopila sem na črepinjo. Vendar ne boli več.«

»Toda videti je, kot bi bilo vneto. K zdravniku moraš.«

»Ah, bo že prešlo. Pravzaprav nisem bila še nikoli pri zdravniku. Res trapasto, da z rano ne morem igrati nogometa...«

»Igraš nogomet? Ali imate pravo nogometno žogo?«

»Mislim, da v Braziliji vsak igra nogomet. Žoge pa nimamo. Nekoč je Angelika našla eno. Bila je že precej ploščata, toda vsaj ni tako bolelo, kot takrat, ko smo brcali prazne konzerve. Toda na žalost so nam jo kmalu ukradli drugi otroci.«

»Ali nimaš nobenih igrač?«

»Za to moraš imeti veliko sreče. Tudi, če bi kdaj imela kakšno igračo, bi mi jo večji od mene vzeli, še preden bi to opazila.«

»Si kdaj razmišljala o tem, da bi se vrnila k svojim staršem?«

»Ne.« (premor)

»Poglej, mislim, da ti tam mahajo tvoji prijatelji.«

»Da, in banane in kruh imajo. Super! Stokrat boljše kot plesniva ribja juha. Adijo, do prihodnjič.«

Dinamična igra (tudi bolj za mlajše srednješolce):

RISANJE MESTA

Udeleženci narišejo mesto z vsem, kar bi neko mesto moralo imeti, oziroma ima. Vse od lastnega doma, cest, parkov avtomobilov, velikih zgradb do najrazličnejših detajlov.

Cilji in učinki igre: prepoznati ali smo dovzetni za marginalne (revne, bolne, invalide) ljudi in smo jih sposobni »narisati« v naše mesto. Ali (ni)so del naše zavesti/vsakdanjika (in smo jih sposobni vključiti v našo »sliko« šele takrat, ko nas na njih nekdo opozori.

ALI: Pogovor o razliki med oknom in ogledalom

Med učiteljem in učencem se je razvil pogovor:

»Učitelj, ne morem razumeti, kako je to: ko pridem k revežu (k preprostemu, skromnemu človeku), je ta prijazen in pomaga, kjer le more. Ko pa pridem k bogatašu, me sploh ne pogleda. Kako je torej z denarjem in bogastvom?«

»Pojdi k oknu! Povej, kaj vidiš?«

»Vidim ženo z otrokom. Vidim voz, ki pelje na trg.«

»Dobro. In sedaj stopi pred ogledalo! Kaj vidiš sedaj?«

»Kaj naj bi pa videl. Sebe vendar!«

»Ali sedaj razumeš? Okno je narejeno iz stekla in ogledalo je prav tako narejeno iz stekla (vmes je le kovinska folija). Potrebno je le malo srebra, ki ga daš na steklo, in že vidiš SAMO sebe.«

Skupina študentov na ljubljanski ulici je pripovedovala, da gre z večerje. Razlog za večerjo so, ne da bi jih kdo spraševal, utemeljevali s tem, da bi se radi med seboj čim bolj povezali.

Med najbolj pogostimi predlogi za povezovanje slišimo: skupni ogled filma, izlet v hribe, igra z žogo in tako dalje. Vse naštetu je seveda neproblematično. Toda naš bližnji je tu spet samo tisti, v družbi katerega uživamo slastno pico, polnimo košarkaški koš, preizkušamo svoje mlade mišice, sedimo pred velikim platnom itd. Kot da ne verjamemo, da lahko pristno prijateljsko povezanost dosežemo prav takrat, ko z dejanjem konkretne pomoči prinesemo upanje tistemu, ki si sam ne more pomagati.

Več kot očitno nas je zaslepilo srebro na steklu. Preveč imamo vsega, da bi še lahko videli drugega. Preveč smo zagledani v tisto, kar imamo, tako nazadnje vidimo samo sebe. Vendar veselje je nedvomno večje, ko občudujem naravo, kot če buljimo sami vase. Pravo veselje nad seboj nas odpira k drugemu, zagledanost vase pa nas zapira pred drugim, še posebej pred drugačnimi; in tako postajamo vedno manj ustvarjalni in vedno bolj sami.

Solidarnost se začinja v vsakdanjih stvareh in končuje v svetovnem merilu. Abbe Piere, ustanovitelj občestev Emavs za mlade, ki po smetiščih zbirajo papir in druge odpadne snovi, jih prodajajo, izkupiček pa dajejo za pomoč revnim, predvsem brezdomcev, je mladim ob 40-letnici v francoskem katoliškem tedniku La Vie povedal:

»Ko postaneš zelo star, se nabere veliko reči, ki bi jih rad povedal mlajšim ... In kaj vem? Zelo preproste stvari. Ena od teh je, kako zgrešeno je misliti, da moreš biti srečen brez drugih. Največja nesreča, ki more doleteti človeka – tudi najbolj majhnega – je ta, da misli samo nase. Da je sam sebi 'zadosten'. Sreča je občestvo z drugimi. Si srečen? Tvoja sreča osrečuje mene. Tvoja bolečina postane moja bolečina. Ker te ljubim. Vsega ne morem storiti namesto tebe. Lahko pa posvetim svoje zmožnosti, svoje moči, da delam s teboj. Za naju oba. In skupaj se bova nasmehnila tvoji bolečini, ki je postala moja.

Da bi najino skupno veselje služilo veselju vseh. Temu je treba dodati še nekaj – edino in preprosto pravilo, ki vodi k dobremu in k sreči, je pozornost do najbolj slabotnih.«

VEČERNA MOLITEV

Pesem: Nebeški Jeruzalem

+ V imenu Očeta.

▪ **Bralec 1**

Beseda je lahko most, ki združuje;
ključ, ki odpre;
balzam, ki blaži;
luč v temi;
mavrica upanja;
pozornost, ki tolaži;
roka, ki pomaga vstati.

Branje zahval (škatlica pri Najsvetejšem)

Beseda pa je lahko tudi zid, ki ločuje;
ključ, ki zaklepa;
kis, ki razjeda;
veter, ki zaduši plamene;
klofuta, ki ponižuje;
kamen, ki ubija.

Če sem danes z besedami postavljal zid, zaklepal, razjedal, ponižal... prosim
odpuščanja.

▪ **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel;** Slava Očetu

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Psalm 29, Odpri mi oči srca

+ V imenu Očeta.

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**

Psalm 27 in 15 (molimo izmenjaje v dveh zborih)

Sliši, o Gospod, moj glas, ko kličem;

usmili se me in me usliši.

Moje srce mi veleva: »Išči Gospoda!«.

zato koprnim po tvoji bližini.

**Nikar se pred menoj ne skrivaj,
ne odklanjaj v srcu svojega služabnika.
Ti si moja pomoč, nikar me ne zavrzi,
ne zapusti me, Bog, moj rešitelj.**

Če bi me oče in mati zavrgla,

bi me sprejela tvoja ljubezen.

Gospod naj živim po tvoji volji,

zaradi mojih nasprotnikov me vodi po pravi poti.

**Gospod, ti si moj delež in moje veselje,
Ti vodiš mojo usodo.**

**Ako imam tebe, sem srečnejši in bogatejši,
kakor tisti, ki so mu odmerili najlepše posestvo.**

Slavim te, Gospod, za to spoznanje,

še ponoči me vest opominja k ljubezni do tebe.

Gospod, tebe imam vedno v svojih mislih,

dokler boš ti ob meni, ne bom omahnil.

**Zato se veseli moje srce in raduje moja duša,
tudi moje telo bo počivalo varno.**

**Moje življenje se ne bo končalo v grobu,
svojemu služabniku ne boš dal strohneti.**

Pokazal mi boš pot življenja,

polnost veselja pri sebi,

večne radosti na svoji desnici.

**Slava Očetu in Sinu
in Svetemu Duhu.**

Kakor je bilo v začetku,

tako sedaj in vekomaj. Amen.

- **EVANGELIJ: Naročila dvanajsterim (Mt 10,5-15)**

Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodíte na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: ›Nebeško kraljestvo se je približalo.‹ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane. V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete. Ko stopite v hišo, jo pozdravite. Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam. In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog. Resnično, povem vam: Laže bo na sodni dan sódomski in gomórski deželi kakor tistemu mestu.«

Igran odlomek na temo dneva (izvede skupina za molitev): vrednota prostovoljnega služenja

▪ **Molitev**

Oče, budilka me je zbudila. Zdi se mi, da je bila noč prekratka.

Ampak sedaj ne bom žaloval za spancem.

Pripravljen sem na to, kar mi boš danes zaupal.

Podari mi odprte oči za priložnosti, ki jih ta dan pripravlja zame.

Naj ne spregledam, kje me lahko uporabiš, da koga opogumim, ga vzpodbudim, naj na življenje pogleda pozitivneje, naj se spoprime s problemi, namesto da tarna.

Podaril si mi Svetega Duha. On ki je zame kot izvir, a ga pogosto ne dojamem.

Naj danes začutim ta notranji vir, ki nikoli ne presahne,

da bo moje življenje duhovno bogato in bom postal vir blagoslova za druge.

▪ **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Ti si moja Gospa

DELO V SKUPINI

CILJI (za animatorja):

- Ovrednotiti lastno prostovoljno delo in prostovoljno delo kot tako.
- Dobiti ideje, kje bi se še lahko prostovoljno udeleževali.
- Izpostaviti in ovrednotiti smisel ter poklicanost k prostovoljstvu.
- Ozavestiti si, da je kristjan poklican k prostovoljstvu / služenju.

UVODNA MOLITEV

Evangelij

Teh dvanaest je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodite na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: »Nebeško kraljestvo se je približalo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane. V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete. Ko stopite v hišo, jo pozdravite. Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam. In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog. Resnično, povem vam: Laže bo na sodni dan sódomski in gomórski deželi kakor tistemu mestu« (Mt 10,5-15).

Molitev (A. Grün, Dotakni se me, 2009)

Srečni so ubogi pred Gospodom:

k njim je prišlo Božje kraljestvo.

Srečni, ki so sedaj žalostni:

potolaženi bodo.

Srečni, ki ne poznajo nasilja:

njim bo pripadala zemlja.

Srečni, ki so žejni in lačni pravice:

njihovo hrepenenje bo izpolnjeno.

Srečni, ki so do drugih usmiljeni:

sami bodo našli usmiljenje.

Srečni, ki imajo čisto srce: Boga bodo gledali.

Srečni, ki ustvarjajo mir:

Bog jih bo imenoval za svoje otroke.

Srečni, ki o zasledovani, ker se borijo za Božje kraljestvo:

zanje je prišlo Božje kraljestvo.

PREDLOGI DINAMIK

Dinamike lahko uporabite na začetku, na koncu ali med delom po skupinah – po lastni presoji.

»Car« - rahlo prilagojen (primeren za uvodno dinamiko)

Udeleženci sedijo v krogu. Spraševalec je na sredini (njegov stol se izloči iz kroga) in vpraša vse udeležence: Kdo je že kdaj (ali danes, ali v tem tednu ali letu) prostovoljno delal to in to (npr: pomagal starki čez cesto; bil animator na oratoriju ...)? Pomembno je, da je tisti, ki sprašuje, to tudi naredil. Vsi tisti, ki so to tudi že naredili, se morajo presesti. V tem času skuša do stola priti tudi spraševalec. Igro nadaljuje tisti, ki je ostal brez stola. Če omenjenega prostovoljnega dela ni naredil nihče drug poleg spraševalca, mu vsi udeleženci vzkliknejo: »CAR«.

Sem lep, a malo neumen, vse pa delava skupaj

Animator na začetku vpraša, ali imamo kakšnega prostovoljca. Ko ga dobi, mu reče, naj od sedaj naprej vse ponavlja za njim. Animator se začne sprehajati po prostoru (prostovoljec mu sledi) in v roko jemlje stvari, ki jih najde. Ob vsaki stvari reče: »Sem lep in tudi malo neumen, vse delava skupaj« (prostovoljec ponavlja za njim). Vsako stvar, ki jo prime v roke, animator izroči prostovoljcu. Tako sam ne nosi ničesar, ampak vse prelaga na drugega. Tako se v prostovoljčevih rokah nabira vedno več predmetov. Ko naposled ugotovi, da kljub trditvam, da delata skupaj, pravzaprav vse breme nosi sam, je igre konec.

Brainstorming o motivaciji:

Skupina lahko naredi brainstorming o zunanji in notranji motivaciji in to naveže na pogovor o motivacijah za to, da se odločim biti prostovoljec.

Npr.:

ZUNANJA MOTIVACIJA

Nagrada
Merkator pike
Čokolada
Pričevanje
Subvencija
prijateljstvo
spolnost

NOTRANJA MOTIVACIJA

odgovornost
zadovoljstvo
izpolnitev samega sebe
poklicanost
znanje
življenje
talent
ljubezen
odrešenje

težave

Kaj so naše motivacije za prostovoljstvo?

Roki – kot osebni povzetek (primerno kot zaključna dinamika):

Vsak naj si obriše svoji roki na papir.

Leva roka prejema (prejemalka, receptorka),

desna roka daje (dajalka, donatorka).

Na levo pišemo, kaj lahko od drugih sprejemam ter na desno pišemo vse tisto, kar lahko sam dajem naprej. Na koncu lahko to tudi podelimo v skupini.

POGOVOR

Pred pogovorom priporočamo kakšno uvodno dinamiko za sprostitev. Nato sledi pogovor, razdeljen po sklopih. Vaša presoja je, ali boste razdelili svojo skupino v manjše skupine in bo vsaka skupina "obdelovala" drugi sklop, ali boste šli vsi čez vse, itd.

1. Jaz, prostovoljec – moja izkušnja prostovoljstva

- Moja izkušnja prostovoljstva?
- Kaj delam kot prostovoljec? Kaj sem lepega doživel ob tem?
- Sem se navdušil sam/me je kdo drug? Kdo je zame naj prostovoljec?
- Kdaj se moje prostovoljstvo neha, kje so meje?
- Izkušnje prostovoljstva v Sloveniji in v tujini (v primerjavi z Evropo, svetom)?
- Kako je biti prostovoljec v današnjem svetu?

2. Prostovoljstvo da ali ne?

- Zakaj sploh biti prostovoljec /zakaj ne biti prostovoljec? (lahko se jih razdeli, da eni morajo zagovarjati, eni pa "napadati" prostovoljstvo)
- Kje so meje prostovoljstva?
- Prostovoljstvo kot breme družbe, breme meni?
- Ali je merilo prostovoljstva to, da več dam, kot dobim? Je to res?
- Ali je vse prostovoljstvo dobrodelnost? Je to tisto delo, kjer res nočemo ne plačila in ne hvale?
- Kako je v okolici sprejeto prostovoljstvo?
- Kaj nas je nagovorilo v današnjem predavanju?

3. Prostovoljstvo – duhovni vidik

- Na kakšnem nivoju pridobim kot prostovoljec in če – kaj?
- Ali moram vsak talent obdelati do konca, da ga lahko uporabim ?
- Kaj naredim, da postajam kar najboljši prostovoljec?
- Ali prostovoljec lahko naredi vse sam? V katerih primerih da, v katerih ne?
- Kako razumem evangelij, ki smo ga prebrali na začetku dela po skupinah v povezavi z mojim prostovoljstvom?
- Kakšen je smisel v prostovoljstvu? Je njegov smisel v lastni samopotrditvi, pripadnosti komu/čemu, morda v tem, da dobim kaj drugega v zameno ...?
- Kakšna je povezava med poklicanostjo in prostovoljstvom? Ali čutim poklicanost k prostovoljstvu? Kako si razlagam to poklicanost?

VEČERNA MOLITEV

Pesem: Čakaj in moli Boga

+ V imenu Očeta.

▪ **Bralec 1**

Gospod, pričakoval sem te, a nisi prišel.

Dolgo sem te čakal in pozneje sem razumel, da nisi vstopil, ker te srce ni pričakovalo. Trkal si na vrata: »Vstani in pridi. Zima je minila, deževje je ponehalo. Cvetlice so se prikazale v deželi. Čas petja je prišel in glas grlice se sliši. Odpri mi!«

A ko si končno vstopil in premagal mojo gluhost, sem, Gospod, spoznal, da se v srce naselijo maliki, ko ti odideš iz njega in da ti bivaš samo tam, kjer ti pustijo vstopiti.

Branje zahval (škatlica pri Najsvetejšem)

▪ **Bralec 2**

Če danes Gospodu nisem pustil vstopiti v moje srce, če ga nisem povabil v svoje življenje in sem delal brez Njega in mimo Njega, ga prosim odpuščanja.

▪ **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel; Slava Očetu**

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

MOLITEV PRED POHODOM

Pesem: Zdaj sem tu moj Bog, Cvet dišeč

+ V imenu Očeta.

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**
- **Evangelij**

Bog ustvari veselje in človeštvo (1 Mz 1, 1-25)

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami. Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. Bog je videl, da je svetloba dobra. In Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan. Bog je rekel: »Bodi obok sredi vodá in naj loči vode od vodá!« In Bog je naredil obok in ločil vode, ki so bile pod obokom, od vodá nad obokom. Zgodilo se je tako. Bog je obok imenoval nebo. In bil je večer in bilo je jutro, drugi dan.

Bog je rekel: »Vode pod nebom naj se zberejo na en kraj in prikaže naj se kopno!« Zgodilo se je tako. Bog je kopno imenoval zemljo, zbrane vode pa je imenoval morje. Bog je videl, da je dobro. Nato je Bog rekel: »Zemlja naj požene zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki na zemlji rodi sadje s semenom po svoji vrsti!« Zgodilo se je tako. Zemlja je pognala zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki rodi na zemlji sadje s semenom po svoji vrsti. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, tretji dan.

Bog je rekel: »Naj bodo luči na nebesnem oboku! Ločujejo naj dan od noči in naj bodo znamenja za čase, dneve in leta! Naj svetijo na nebesnem oboku in razsvetljujejo zemljo!« Zgodilo se je tako. Bog je naredil dve veliki luči: večjo luč, ki naj gospoduje dnevu, in manjšo luč, ki naj gospoduje noči, ter zvezde. Bog jih je postavil na nebesni obok, da bi razsvetljevale zemljo. Gospodovale naj bi dnevu in noči in ločevale svetlobo od teme. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, četrti dan.

Bog je rekel: »Živa bitja naj mrgolijo v vodah in ptice naj letajo nad zemljo pod nebesnim obokom!« Bog je ustvaril velike morske živali in vsa živa bitja, ki se gibljejo in mrgolijo v vodah, po njihovih vrstah in vse krilate ptice po njihovih vrstah. Bog je videl, da je dobro. In Bog jih je blagoslovil in rekel: »Plodite se in množite, napolnite vse morsko vodovje! In ptice naj se množijo na zemlji!« In bil je večer in bilo je jutro, peti dan.

Bog je rekel: »Zemlja naj rodi živa bitja po njihovih vrstah: živino, laznino in zveri zemlje po njihovih vrstah!« Zgodilo se je tako. Bog je naredil zveri zemlje po

njihovih vrstah, živino po njenih vrstah in vso laznino na zemlji po njenih vrstah. Bog je videl, da je dobro.

Hvalnica stvarstva (Bralec 1 in Bralec 2)

Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah
ustvaril si jih na nebu jasne,
dragocene in lepe.

**Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in zraku
v oblačnem in jasnem sploh vsakem vremenu
s katerim ohranjaš svoje stvari.**

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi
mного koristi ponižna, dobra in čista.
Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.

**Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji
ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji,
in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem.**

Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo,
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

**Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.**

Hvalite in povelečujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

▪ **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ Blagoslov duhovnika

VEČERNA MOLITEV

Pesem: Tvoj korak

+ V imenu Očeta.

▪ **Bralec 1**

Papež Janez Pavel II. pravi: »Mladi, ne popuščajte lažnim slepilom in minljivim modam, ki neredko puščajo za seboj tragično duhovno praznino! Zavrnite zapeljevanje denarja, porabništva in sleparskega nasilja, ki ga včasih ponujajo množična glasila.

Čaščenje pravega Boga je pristno dejanje upora zoper vsako obliko malikovanja. Častite Kristusa: On je skala, na kateri boste zgradili svojo prihodnost in bolj pravičen in solidaren svet.«

Branje zahval (škatlica pri Najsvetejšem)

▪ **Bralec 2**

Gospod, hvala ti za ta lep dan, ki sem ga preživel s Tabo vsemi tukaj. Vem, da me hitro premamijo nepomembne stvari, da se hitro znajdem na stranski cesti. Vem pa, da ta stranska cesta vedno pripelje nazaj na glavno cesto, ki naj me pripelje k Tebi.

Sem se danes potikal po stranskih cestah?

Sem iskal bližnjice?

Prosim Gospoda za odpuščanje in pomoč.

▪ **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel;** Slava Očetu

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Peter Skala; Vsa moja duša;

+ V imenu Očeta.

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**
- **Molitev (bralec 1)**

Jezus je Beseda, ki se je učlovečila.

Jezus je Kruh življenja.

Jezus je žrtev, ki se je za naše grehe daroval na križu.

Jezus je Daritev, darovana pri sveti maši za grehe sveta in za moje grehe.

Jezus je Beseda, ki jo moramo izgovoriti.

Jezus je Resnica, ki jo moramo povedati.

Jezus je Pot, po kateri moramo hoditi.

Jezus je Življenje, ki ga moramo živeti.

Jezus je Ljubez, ki jo moramo ljubiti.

Jezus je Veselje, ki ga moramo deliti.

Jezus je Mir, ki ga moramo podariti.

Jezus je Kruh življenja, ki ga moramo jesti.

- **Evangelij**

Sodba ob koncu časov (Mt25, 31-46):

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste

dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.< Tedaj bodo tudi ti odgovorili: >Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?< Tedaj jim bo odgovoril: >Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.< Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.<

Igran odlomek na temo dneva (izvede ga skupina za duhovnost): Telesni in duhovni vidik dobrote in solidarnosti

▪ **Molitev (Bralec 2)**

Jezus je Lačni, ki ga moramo nahraniti.

Jezus je Žejni, ki ga moramo napojiti.

Jezus je Goli, ki ga moramo obleči.

Jezus je Brezdomec, ki ga moramo sprejeti.

Jezus je Bolnik, ki ga moramo ozdraviti.

Jezus je Osamljenec, ki ga moramo ljubiti.

Jezus je Nezaželeni, ki ga moramo želeti.

Jezus je Gobavec, ki mu moramo umiti rane.

Jezus je Berač, ki se mu moramo nasmehnuti.

Jezus je Pijanec, ki ga moramo poslušati.

Jezus je Prizadeti, ki ga moramo zaščititi.

Jezus je Malček, ki ga moramo objeti.

Jezus je Slep, ki ga moramo voditi.

Jezus je Nemi, v imenu katerega moramo govoriti.

Jezus je Pohabljeni, s katerim moramo hoditi.

Jezus je Uživalec drog, s katerim se moramo spoprijateljiti.

Jezus je Prostitutka, ki jo je potrebno raztrgati in nevarnosti in se spoprijateljiti z njo.

Jezus je Zapornik, ki ga moramo obiskati.

Jezus je Ostareli, ki mu moramo postreči.

(b. mati Terezija)

▪ **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ **Blagoslov duhovnika**

Pesem: Marija prelepo bitje

DELO V SKUPINI

CILJI (za animatorja):

- Spoznati, da se ljubezen do ubogih navdihuje ob evangeliju blagrov in Jezusovem zgledu v njegovi nenehni pozornosti do ubogih. Jezus je rekel: "Karkoli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili" (Mt 25,40).
- Razumeti, da nas Cerkev po Jezusovem zgledu vabi, da pomagamo ljudem, da opravljamo duhovna in telesna dela usmiljenja.
- Doživeti, da ne gre za izvajanje junaških, niti izrednih stvari, ampak za delovanje, kjer bomo uporabili svoje talente in možnosti ter si z njimi prizadevali za pristno krščansko usmiljenje.

UVODNA MOLITEV

Evangelij (Mt 25, 31-46):

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?« Tedaj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

Molitev:

Bog nima rok,
ima samo moje roke,
da dela danes svoje delo.

Bog nima nog,
ima samo moje noge,
da vodi človeška pota.

Bog nima ustnic,
ima samo moje ustnice,
da govori ljudem o sebi.

Bog nima sredstev,
ima samo mojo pomoč,
da privede ljudi k sebi.

Bog potrebuje ljudi,
Bog potrebuje mene,
jaz sem edino Sveto Pismo,
ki ga ljudje še berejo.

UVODNA IGRA: Svetopisemski Activity

Pripomočki: majhni kartončki za gesla, štoparica, listi in pisalo (za risanje ter za beleženje rezultatov).

Priprava: Na začetku vsak član skupine prispeva 3-5 gesel, ki se nanašajo na Sv. Pismo. Na hrbtno stran kartončka napiše številko, ki označuje težavnost (3, 4 ali 5), na sprednjo stran pa način, na katerega ga bodo morali udeleženci uganiti (govorjenje, risanje ali pantomima). Pomembno je, da nihče ne vidi gesel, ki so jih napisali drugi člani skupine!

Primeri kartončkov: Sveti Peter, pantomima, 3 točke; Oljska gora, risanje, 4 točke; Abel in Kajn, pantomima, 4 točke.

Igra (Activity s „stavami“): Razdelimo se v 2 skupini, v vsaki skupini je polovica članov skupine. Kartončke damo skupaj in jih premešamo. Iz vsake skupine izberemo prvega kandidata in skupaj pogledata vrhnji kartonček. Potem se začnejo „stave“:

Na primer, kartonček, ki ga imata pred sabo je: Sveti Peter, pantomima, 3 točke. Prvi reče, jaz to lahko pokažem v 30 sekundah, drugi reče: jaz pa lahko v 20 sekundah. Prvi je pogumen in reče, da lahko on pokaže v 15 sekundah. Stave se končajo, ko nasprotni kandidat nima več nižje „stave“ in reče: No, pa pokaži v 15 sekundah.

Sedaj mora prvi pokazati geslo svoji skupini in ti ga morajo uganiti v manj kot 15 sekundah. Če jim uspe, dobijo ustrezno število točk (v tem primeru 3 točke), sicer pa točke dobi nasprotna skupina. Zmaga tista skupina, ki ima na koncu več točk.

TELESNA DELA USMILJENJA

Predlogi skupinskih dinamik

Gotovo ne bo dovolj časa za vse dinamike! Prepletaj dinamike s pogovorom v skupini, ko boste aktualizirali temo telesnih del usmiljenja. Bodi pozoren, da se skupina ne bo ustavila samo ob telesnih delih usmiljenja, ampak bo dovolj časa namenila tudi duhovnim delom usmiljenja!

1. Lačne nasičevati:

Pripomočki: jabolko in nož. Eden izmed udeležencev dobi jabolko in nož ter nalogo, da nasiti vse ostale v skupini, za vsakega enak košček.

2. Žejne napajati:

Vsak dobi prazno plastenko, ki jo mora z alkoholnim flomastrom okrasiti po svoje in s sloganom tega telesnega usmiljenja. To bo potem naša plastenka, ki jo bomo čuvali in nas bo opominjala hvaležnosti za naravno dobrino – vodo.

3. Nage oblačiti:

Skupino razdelimo na pol. Vsaka polovica dobi alu-folijo, s katero morajo obleči (čez njegovo/njeno obleko) enega izmed udeležencev na najbolj provokativen način, ki po njihovem mnenju ne sodi v cerkev. Ena skupina za moško in druga za žensko osebo.

4. Popotnike sprejemati:

Vsem udeležencem se zavežejo oči. Sprehajajo se po določenem prostoru. Dva animatorja sta eden dober in drugi slab glas. Vsak izmed njiju poskuša na svoj način privabiti čim več udeležencev v svoj „dom“. Na koncu pogledamo, zakaj smo se odločili za določen „dom“.

5. Bolnike obiskovati:

Musical!!! Izmišljena zgodba, ki jo udeleženci pripovedujejo s petjem. Zgodba je na temo, kako bolnik pride domov iz bolnišnice in kako ga bodo sprejeli.

6. Jetnike reševati:

Vsak izmed udeležencev dobi/prinese belo majico, ki jo bo pobarval v zaporniškem stilu z alkoholnim flomastrom. Sledi pogovor o tem, kaj je njihova sodobna ječa (alkohol, denar, mobitel, Facebook ...).

7. Mrliče pokopavati:

Prikazana razlika med civilnim in cerkvenim pogrebom -> naredimo animatorji. Pogovor o tem, kako si sami želijo biti pokopani.

Pogovor

(delno povzeto po Lojze Kozar ml., *Poti k Bogu*, številka 69):

1. Lačne nasičevati:

Skoraj neverjetno je, da je v 21. stoletju to naročilo še aktualno. V različnih deželah so mnogi ljudje podhranjeni, mnogi stradajo in, kar je še bolj strašno, mnogi zaradi lakote umirajo. Tudi mnogi otroci. Zdi se, da lahko to katastrofo le opazujemo, da ne moremo ničesar storiti.

Ali je res? Ali se to dogaja samo v Afriki? Kaj pa doma?

2. Žejne napajati:

Tudi to naročilo se sliši nekoliko čudno.

Kdo pa je še danes žejen? Ali nimamo vode v izobilju? Kako pa skrbimo za vodo? Ali se zavedamo njenega pomena za življenje?

3. Nage oblačiti:

Zdi se, da je to najlažje narediti, saj so naše omare prepolne oblačil. A človeku je potrebno dati, kar potrebuje, in ne tisto, česar imamo sami preveč.

Kolikokrat smo res pripravljeni nagega obleči?

Gotovo lahko mnogim ljudem pomagamo z darovanjem oblačil, a morda moramo najprej obleči sebe. Predvsem v poletnem času je marsikdo pomanjkljivo oblečen in tak pride tudi v cerkev. Tako bi marsikomu res morali dati obleko, da ne bi razkazoval svoje golote.

Ali je to res tudi naša nagota, da pride k sv. maši pomanjkljivo oblečeni? Ali ni bolj važno, da smo čisti v srcu, ko pristopamo k Evharistiji?

4. Popotnike sprejemati:

Ljudje danes veliko potujemo. Predvsem zaradi razvedrila, sprostitve, uobja. Pa tudi zaradi službe. Skozi naše kraje potuje veliko ljudi. Običajno ne potrebujejo prenočišča, da bi jim dali streho, morda pa kdo potrebuje nasvet, navodilo, da najde cilj.

Kako ravnamo v takih situacijah? Smo si pripravljeni vzeti 5 minut časa in tujcu pomagati? Bi bili pripravljeni sprejeti mlade romarje v svojo hišo, če bi se v

Sloveniji odvijalo evropsko ali svetovno srečanje mladih? Si že slišal za „couch-surfing“? Je sodelovanje v tem projektu izpolnjevanje tega telesnega dela usmiljenja, ali gre za sebičen interes "daj-dam"?

5. Bolnike obiskovati:

Bolniku ne pomaga do zdravja samo zdravnik, temveč ravno tako bližina sočloveka. Človek si iz bolnišnice želi čim prej domov, v svoje okolje, med svoje ljudi. In ko se vrne, se takoj počuti bolj zdravega. Prijazna beseda, bližina sočloveka bolnika duhovno dviga. Dobro duševno razpoloženje pomaga zdraviti telesne bolezni. Zato nas Cerkev vabi, da bolnike obiskujemo, da smo jim blizu.

Kako mi gre pri izpolnjevanju tega telesnega dela usmiljenja? Ali vedno iščem izgovor, da nimam časa?

Kaj pa v svoji lastni družini? Ali obiščem stare starše, tudi če niso na smrt bolni in v bolnišnici? Se mi zdi to izguba časa, ker čutim, da od tega nič ne dobim?

6. Jetnike reševati:

Hmm, na prvi pogled se zdi to precej čudna naloga...

Ali gre za to, da bi zbrali oborožene ljudi in s silo osvobodili tiste, ki so v zaporu? Ali je morda mišljeno, da bi pred zapori pripravili demonstracije za njihovo osvoboditev?

Kaj pa je potem mišljeno s tem telesnim delom usmiljenja? Kako pomagamo tistim, ki še niso v zaporu? Ali jih znamo odvrniti od tega, da bi zagrešili zlo?

7. Mrliče pokopavati:

Jasno, mrtve je treba pokopati, ali ne?

Saj to že delajo pogrebni zavodi? Kaj imamo mi lahko tu še zraven?

Ali znamo poskrbeti tudi za duhovno dimenzijo pokopavanja? Kaj pa je duhovna dimenzija?

Prvi kristjani in skupna lastnina (Apd 4, 32-35)

Množica teh, ki so sprejeli vero, je bila kakor eno srce in ena duša. Nihče ni trdil, da je to, kar ima, njegova last, temveč jim je bilo vse skupno. Apostoli so z veliko močjo pričevali o vstajenju Gospoda Jezusa in velika milost je bila nad vsemi. Nihče med njimi ni trpel pomanjkanja. Lastniki, ki so prodajali zemljišča ali hiše, so prinašali izkupiček ter ga polagali k nogam apostolov; in sleherni je od tega dobil, kar je potreboval.

Kakšen zgled nam lahko glede usmiljenja dajo prvi kristjani?

Ali je kaj takšnega mogoče tudi danes?

Duhovna iskrica (lahko služi kot prehod med telesnimi in duhovnimi deli usmiljenja)

„Včasih veliko delamo, v resnici pa nič, ker ne delamo tega, kar bi morali.“ Myller

Se strinjamo s to mislijo? Zakaj da/ne?

DUHOVNA DELA USMILJENJA

Telesnih del usmiljenja se bodo udeleženci lažje spomnili (dovolj je, da si še enkrat preberejo božjo besedo za današnji dan). Duhovna dela usmiljenja pa bodo težje „spraskali“ skupaj. Zato je še bolj pomembno, da še enkrat obnovimo, kaj so duhovna dela usmiljenja.

Animatorji moramo poudariti, da ne gre za izvajanje junaških, niti izrednih stvari, ampak za delovanje, kjer bodo uporabili svoje talente in možnosti. Naj ne ostanejo na abstraktni oz. filozofski ravni, ampak naj naredijo načrt za konkretno življenjsko situacijo.

Duhovna dela usmiljenja:

1. Grešnike svariti
2. Nevedne učiti
3. Dvomljivcem prav svetovati
4. Žalostne tolažiti
5. Krivico voljno trpeti
6. Žaljivcem odpustiti
7. Za žive in mrtve Boga prositi

Predlogi skupinskih dinamik:

1. Animatorji pripravimo listke, kjer so napisana duhovna dela usmiljenja. Udeležence razdelimo v skupine s po 3-4 udeleženci. Ko je skupina na vrsti, izžreba en listek in njena naloga je, da ostalim skupinam po principu IMPRO lige (petje, pesem, igra) predstavi neko **konkretno življenjsko situacijo**, kjer se vidi duhovno delo usmiljenja, ki je napisano na listku.
2. Udeležencem razdelimo liste in pisala. Njihova naloga je, da si **izberejo eno** telesno ali duhovno **delo usmiljenja** in naredijo **načrt**, kako ga bodo **udejanjili** v svojem vsakdanjem življenju. Če ostane dovolj časa, naj udeleženci svoj načrt predstavijo ostalim.

Pogovor:

Ezekiel na forumu <http://kvaternik.over.net/forum/> o zapostavljenosti duhovnih del usmiljenja:

„Leta 2006 so o poslanstvu Cerkve spraševali papeškega pridigarja Cantalamesso. Rekel je, da Cerkev ni karitativna ustanova, temveč je v njenem ospredju veselo oznanilo Jezusa Kristusa in njegovega odrešenja, ki terja odločitev za ali proti Kristusu.

*In ko prebiram prva poglavja Apostolskih del, to takoj prepoznavam. Apostoli so prvo oznanjali, molili, bili stanovitni v nauku in lomljenju kruha in šele tedaj so postajali skupnost enega srca in jim je potem Sveti Duh govoril o potrebah ljudi. Zdi se mi, da smo **danes** povsem **odrinili duhovna dela usmiljenja** na obrobje, medtem ko **občudujemo** vsa **telesna dela** usmiljenja. Zakaj? Ne bi vedel. A vidim, da biti v živem odnosu z Jezusom prinaša s seboj tudi silne neprijetnosti.*

Trudiš se živeti sveto in v živem odnosu z Gospodu, pa te pljuvajo najbližji kot pobožnakarja.

Opozarjaš na greh v skupnosti, pa izpadeš nezdravo goreč.

Učiš tisto, kar si spoznal v kontemplaciji, pa nerviraš s tem učene, ker da imaš premalo pastoralnih izkušenj.

Govoriš dvomljivcem, pa izpadeš napuhjen in kot bedak.

Žalostne tolažiš, pa ti pravijo, da nimaš vere.

Žalivcem odpuščaš, pa te nočejo videti niti pod razno.

Prosiš Boga za žive in mrtve, pa to ni več po predpisih.

Bom rekel s Čušinom: pojdite se solit!”

Znamo odgovoriti na probleme, ki jih je izpostavil pisec na forumu?

Izvolitev sedmih diakonov (Apd 6, 1-7):

Število učencev je naraščalo. Helenisti pa so v tistih dneh začeli godrnjati čez Hebrejce, češ da so njihove vdove zapostavljene pri vsakodnevnih oskrbi.

Dvanajsteri so sklicali množico učencev in rekli: »Ni prav, da mi zanemarjamo Božjo besedo, ker strežemo pri mizi. Poiščite si, bratje, iz svojih vrst sedem mož, ki uživajo ugled in so polni Duha in modrosti, in določili jih bomo za to službo! Mi pa se bomo posvetili molitvi in oznanjevanju besede.«

Množica je predlog soglasno sprejela. Izvolili so Štefana, moža, ki je bil poln vere in Svetega Duha, Filipa, Prohorja, Nikánorja, Timona, Parmenája in Nikolaja, spreobrnjenca in priseljenca iz Antiohije.

VEČERNA MOLITEV

Pesem: Mnogo poti;

+ V imenu Očeta.

▪ **Bralec 1**

Morda sem podoben bleščočemu, okrasnemu, glinastemu vrču, ki je vabljev zaradi svoje zunanosti in občutka, da skriva v sebi prijetno, osvežilno pijačo; pa sem prazen.

Še več—velikokrat sem poln gnusobe, zavisti, hinavščine ...

Potreben je le majhen sunek in lepa posoda se sesuje v prah. Gospod, ob koncu dneva mi pomagaj očistiti to posodo, da bo tudi od znotraj dobila sijaj.

Branje zahval (škatlica pri Najsvetejšem)

▪ **Bralec 2**

Za marsikaj sem lahko hvaležen, vendar se tega ne zavedam. Vidim samo tisto kar mi gre narobe in v meni se nabira jeza. Kako sem preživel današnji dan?

Sem hvaležen za vse kar se mi je zgodilo?

Sem hvaležen za mojega soseda, ki sedaj sedi ob meni?

Bog, odpusti mi trenutke, ko nisem znal biti hvaležen.

▪ **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel;** Slava Očetu

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Pojte z menoj; Pridi Sv. Duh, luč srca;

+ V imenu Očeta.

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**
- **Bralec 1**

Ljubi svojega bližnjega (Prg 3,27-35)

Ne odklanjaj dobrote potrebnemu,
če je v tvoji moči, da jo izkažeš.

Ne reci svojemu bližnjemu: »Pojdi in pridi nazaj,
jutri ti bom dal,« če to imaš.

Ne snuj hudega zoper svojega bližnjega,
ko zaupno prebiva pri tebi.

Ne prepiraj se z nikomer brez vzroka,
če ti ni storil nič žalega.

Ne zavidaj nasilnemu človeku,
ne ubiraj nobene njegove poti.

Kajti odpadnik se gnusi GOSPODU,
z iskrenimi pa je zaupen.

GOSPODOVO prekletstvo je v krivičnikovi hiši,
bivališče pravičnih pa blagoslavlja.

Kakor se posmehljivcem posmehuje,
tako ponižnim daje milost.

Modri podedujejo čast,
norce povzdiguje sramota.

- **Evangelij**

Jezus je resnična vinska trta (Jn 15, 11-17)

To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite

sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

Igran odlomek na temo dneva (izvede ga skupina za duhovnost): solidarnost v družini, med vrstniki, v mladinski skupini – v vsakdanjih odnosih

▪ **Bralec 2**

Blagoslovi me,
dobri Bog,
in vse kar bom danes vzel v roke.
Blagoslovi moje delo, da bo uspelo
in da bo tudi drugim v blagoslov.
Blagoslovi moje misli,
da bom danes dobro mislil o ljudeh.
Blagoslovi moje besede,
da bodo v njih vzbujale življenje.
Blagoslovi moje življenje,
da bi vedno bolj uresničeval enkratno podobo,
ki si si jo ustvaril o meni.
Blagoslovi vse ljudi,
ki jih nosim v srcu,
dobri in usmiljeni Bog,
Oče, Sin in Sveti Duh.
Amen.

▪ **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Naj te pozdravim;

DELO V SKUPINI

CILJI (za animatorja):

- Spoznati, da je v družini in tudi med vrstniki za dobre odnose potrebna solidarnost.
- Solidarnost v odnosih pomeni: iskrenost, pomoč drugemu, potrpežljivost, zaupanje, pogovor v stiski, lepa beseda, nasmeh, ARK – act of random kindness (iz filma Evan almighty), širjenje pozitivnega vzdušja ...
- Spoznati pomen solidarnosti za dobro človeške družbe in kvaliteto bivanja.

UVODNA MOLITEV:

Evangelij (Jn 15,11-17):

To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

Sad tišine je molitev.

Sad molitve je vera.

Sad vere je ljubezen.

Sad ljubezni je služenje.

Sad služenja je mir.

Sad miru je molitev.

(Mati Tereza)

Oče naš ... Zdrava Marija ... Slava Očetu ... Marija pomoč kristjanov.

SOLIDARNOST V DRUŽINI

Predlog skupinske dinamike:

Kako se počutiš, če ti nekdo izmed družinskih članov (oče, mati, brat, sestra – tisti, ki ti določeno stvar najpogosteje reče) reče nekaj od tega, kar je napisano spodaj?

Nedopolnjene stavke izreka nekdo iz tvoje družine (dopolni glede na to, kako je največkrat pri vas doma), na prazne črte spodaj pa napiši, kako ti odreagiraš na takšno prošnjo, vprašanje, komentar, ...

Na plakatu oz. listu, ki ga na damo na sredino kroga, imamo napisano sledeče (*ali pa bi to sprintali in sfotokopirali za vsakega člana v skupini kot nek delovni list*):

Moraš

Potrebujem

Mi lahko, prosim, pomagaš

Preveč si

Lahko bi bil hvaležen

Ali ne vidiš, da

Zame je pomembno

Moral bi narediti tako

Ni prav, da

Nimaš srca, če

Prosim, poslušaj me

Potrebuješ

Razumem te

Ti lahko pomagam

Pogovor:

- Kaj sem doživljal, ko sem izpolnjeval prazne črte?
- Kakšna je bila razlika med bolj začetnimi in bolj končnimi vprašanji?
- Katera od vprašanj bi povezali s solidarnostjo v družini?
- Ali smo eden drugemu prej prijatelji ali prej služabniki? Včasih samo eno ali samo drugo? Naštej lastnosti prijatelja in jih primerjaj s tem, kar imajo člani tvoje družine (ki jih nisi izbral prostovoljno). Zakaj je najtežje biti solidaren v družini? (Družina smo tisti, ki se družimo neprostovoljno, tu smo bili rojeni. Z nekom biti solidaren vsak dan – je to mogoče?)
- Ravnamo v družini tako, kot ravnajo »tisti, ki se ljubijo med seboj«? Zakaj ja/ne oz. kaj nam še manjka do tega?
- Kaj in koliko pomagam v družini? Me to osrečuje ali me spravlja v slabo voljo? Ali to delam iz ljubezni, iz dolžnosti ali iz hvaležnosti? Kaj je razlika med tem trojim?
- Sem solidaren s svojimi starši? Kaj praviš na 4. božjo zapoved (... da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji)? Ali ni v današnjih družinah dostikrat tako, da so otroci skoraj gospodarji svojih staršev (starši jih morajo voziti v glasbeno šolo, na trening ...), medtem ko je bilo včasih obratno (otroci so bili rojeni za novo delovno silo pri hiši, dostikrat so bili tepeni, prvi je jedel gospodar ...)? Kako poimenuješ svoje starše (tastari, starci, fotr, mtka ...), kadar jih ni zraven in kaj občutiš pri takšnem poimenovanju?
- Zakaj misliš, da so skozi zgodovino nastale družine (klani oz. plemena -> razširjene družine -> patriarhalne -> demokratične)? Ali to pomeni, da smo samo egoisti, ki vemo, da eden drugega življenjsko potrebujemo? Ali je zadaj tudi in predvsem kaj drugega? Je solidarnost v družini sploh možna?
- Kaj me vabi k solidarnosti v družini?
- Bi dali življenje za svojo mamo/očeta/brata/sestro?
- MLADA MAMA Z RAKOM ŽRTVUJE ŽIVLJENJE ZA NEROJENEGA OTROKA (resnična zgodba) – Ali je to solidarnost? (Povezava z Jezusom, ki je umrl za nas.)

SOLIDARNOST MED VRSTNIKI

1. Igra vlog:

Članom v skupini razdelimo listke, na katerih so napisane vloge, v katere se morajo vživeti, in situacije, v katerih se ta vloga znajde: zdravnik (nekomu napovedati smrtno diagnozo), politik (podati mnenje/predlog, kaj storiti z množičnimi poboji polpretekle zgodovine), učiteljica (učenec iz socialno šibke družine nič ne zna), duhovnik (umira nekdo, ki je »harekrišnovec« - dati

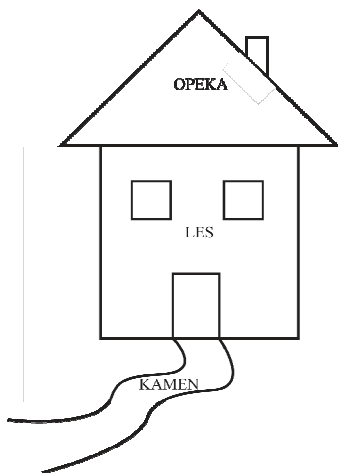
odvezo?), pisatelj (dobili ste že dosti prestižnih nagrad za vaše knjige, zdaj morate napisati esej za nagradni natečaj na temo o razvoju človeštva v materialistični dobi – pri tem bo nujno povedati, da solidarnost v današnjem svetu ne igra nobene vloge več), vojak (pomagati nekomu, ki je ranjen in s tem je ogroženo njegovo življenje), znanstvenik (po odkritju napak/laži v raziskavi povedati ljudem resnico in tvegati, da izgubi službo), na Facebooku oseba, v katero si zaljubljen, piše nekaj kontra solidarnosti in res ne bi bilo nič narobe, če ti njen prispevek »lajkaš« ...

Vprašanja:

- V življenju igramo več različnih vlog. Družinske, poklicne, verske, družbene, ... in nenazadnje človeško.
- Sem najprej politik, zdravnik, učiteljica, ... ali najprej človek?
- Sem najprej to ali najprej kristjan?
- Dojemam solidarnost kot dolžnost? Dojemam solidarnost kot odgovornost? Dam solidarnosti prednost pred drugimi (osebnimi, poklicnimi, ...) cilji?
- Kdo pravzaprav sem, kakšen je moj življ. cilj in zakaj ravnam tako? Se kdaj vprašam, kdo sem, če odštejem vse vloge, ki jih igram v družbi? Se vprašam, kdo je moj bližnji (v teh primerih sošolec, učenec, žrtev, ...) in kaj on čuti? Sem sposoben empatije? Ali je lažje biti solidaren do znanega prijatelja, ali do tujca?

2. Hiša:

Skupino razdelimo na tri manjše skupine in vsaka dobi list na katerem je obris hiše:

Vsaka skupina dobi 50€. Animatorja pa imata trgovino, kjer prodajata opeko (rdeč papir), les (rjav papir) in kamen (siv papir) po zaslojenih cenah (opeka stane 50€, kamen 50€ in tudi les 50€). Skupina lahko kupi en celoten material ali pa polovico dveh materialov (celoten kos 50€, polovica materiala 25€). Tako skupina še vedno nima vseh treh materialov. Če želi pridobiti še preostali material bo morala svoj odvečni material solidarno zamenjati z drugima skupinama. Materiala naj bo ravno dovolj za vse tri hiše (na primer kos lesa mora biti tako velik, da ga bo dovolj ravno za tri hiše). Skupine s pridobljenim materialom oblepijo obris hiše in tako zgradijo svojo hišo. Pripomočki: lepilo, škarje, obrisi hiš, barvni papir, denar (lističi)

Vprašanja za pogovor:

- Kako ste se počutili, ko ste ugotovili, da nimate dovolj materiala za svojo hišo?
- Ali ste takoj pomislili, da bi lahko material delili in v zameno dobili drugega?
- Ali se v življenju kdaj znajdeš v taki situaciji?
- Ti je kdaj zmanjkalo bombic v nalivniku in si moral zanje prositi sošolca?
- Je tudi tebe kdaj kdo prosil za kakšno stvar, ki je ni imel?
- Kako se počutiš, ko nekoga za nekaj prosiš, in kako, ko nekomu nekaj daš?
- Ali si do vseh enako radodaren ali delaš kakšne razlike?
- Kaj je zate solidarnost do prijatelja, v družbi?
- Na kakšen način sem lahko solidaren?

3. (za študente) Deklaracija o univerzalnem etosu – ne glede na raso, spol, veroizpoved (izpisano iz članka Hansa Künga):

1. Spoštovanje življenja in kultura nenasilja
2. Kultura solidarnosti in pravično gospodarstvo
3. Kultura tolerance in življenje v resnici
4. Zavezanost kulturi enakih pravic in partnerstva med moškim in žensko

Skupina spiše svojo deklaracijo ali seznam univerzalnih etičnih norm in se pod njo podpiše. Nato sledi pogovor:

- Kdaj postanemo solidarni?
- Ali ni etika zgolj osnova za neko pravično življenje – če je etika eno temeljnih filozofskih področij, eno temeljnih človeških vprašanj?
- Če bi svet ravnal v skladu s to deklaracijo, a bi sploh imeli kaj početi z dobrotlostjo?
- Kako bomo v deklaraciji pokazali, da hočemo več kot samo to? Smo pokazali, da smo kristjani?
- Je potrebno še kaj dopisati? (Če pogledamo Staro zavezo – zapovedi, če pogledamo Novo?)

- Kaj pa odpoved sebi (ne samo, da živim ob bližnjem in ga ne ogrožam) in gledanje na druge?
- Kaj pomeni 'obroditi sad, ki ostane'?

KAKO SPREJEMAM SOLIDARNOST DRUGIH?

1. Umivanje nog:

Se spomnimo tistega odlomka iz Sv pisma, ko je Jezus učencem umil noge? (Odlomek lahko tudi preberemo.) Ste svojim prijateljem kdaj umili noge? Bi bili članom v skupini pripravljeni umiti noge?

Na večji plakat vsak odtisne vsaj eno svoje boso stopalo. (Prej ga pobarva s tempera barvo.) Plakat simbolizira nas – soljudi – vrstnike – prijatelje – »tiste, ki se ljubijo med seboj«. Odtisi podplatov predstavljajo sobivanje različnih ljudi na svetu, ki ne hodijo samo eden mimo drugega, pač pa eden z drugim. Potem pa eden drugemu umijete noge (lahko bi eden drugega prosili/eden drugemu ponudili umivanje). To umivanje simbolizira našo solidarnost, pripravljenost drugemu umiti noge po Jezusovem zgledu.

Vprašanja za pogovor:

- Kako sem se počutil, ko sem moral pobarvati svoj(e) podplat(e)? Neprijetno ali kaj takega kot: »animator menda ne misli resno«? Sem se kdaj v življenju počutil podobno?
- Ti je bilo težko umiti drugemu noge? Si se pri tem počutil neumno, kot da mečeš stran svoj čas? Je služenje drugemu metanje časa proč? Znam biti ponižen?
- Kako sem se počutil, ko mi je drugi umival noge? Je bil občutek neprijeten? Sem težko sprejel solidarnost drugega?
- Kaj je bilo teže? Kaj je lažje? Prejemati ali dajati?
- Kakšna je torej cena solidarnosti in dobrotelnosti? Misliš, da bi se ti ob tej dinamiki marsikakšen vrstnik/sošolec smejal?

2. Podarjamo

Vsi člani skupine vstanejo in se razdelijo v dve skupini po enako število udeležencev. Skupini naredita dva kroga, tako da je ena skupina znotraj kroga druge. Vsak se obrne k osebi nasproti njega in mu podari nekaj svojega (npr. zapestnico, uhan, copat ipd.). Animator predvaja glasbo in da navodilo, naj se zunanja skupina premika in ko bo glasba utihnila, se vsak posameznik ustavi

pri nekemu ter mu podari nekaj svojega. To se ponovi še dvakrat oziroma, kot določi animator.

Vprašanja za pogovor:

- Ali vam je bilo težko podariti svojo stvar osebi, ki je ne poznate dobro?
- Kako ste se počutili?
- Kako ste se počutili vi, ki ste stvari sprejemali?
- Ali znate sprejeti pomoč?
- Ali sprejemate solidarnost drugih?
- Kaj je lažje: dajati ali sprejemati?
- Ali znam biti ponižen in prejeti dobro bližnjih?
- Kakšna je cena solidarnosti in dobrotelnosti?

3. Zgodba o odnosih s sosedi:

Na verandi kmečke hiše sta sedela dedek in vnuk. Slišala sta, kako je po slabi in malo vozniki mimo hiše pripeljal avto. Ko ju je voznik avtomobila zagledal, se je ustavil in vprašal, kod gre pot do bližnjega mesta. Ko sta mu povedala za pot, se je voznik napotil k avtu. Toda naredil je le nekaj korakov, ko se je obrnil in vprašal starčka:

»Povejte mi, gospod, kakšni so ljudje tod v okolici?«

»Zakaj sprašujete?« je vprašal stari oče. Tujec je stopil bliže in rekel:

»Prihajam iz mesta, kjer so bili ljudje naduti. Nikoli v življenju še nisem srečal ljudi, ki bi bili tako neprijazni kot ti ljudje. V tistem mestu živim že več kot leto dni, toda se ne počutim člana njihove skupnosti.«

»Mislim, da boš v tem okolju našel podobne ljudi,« mu je odgovoril stari mož. Tujec se je poslovil in odpeljal naprej. Vnuk je začudeno gledal, rekel pa ni nič. Čez nekaj ur se je pred hišo ustavil drug avto. Voznica nasmejanega obraza je stopila iz avta in se odpravila k staremu očetu in vnuku, ki sta sedela na verandi, in tudi ona povprašala za pot v isto mesto. Potem ko si je pazljivo napisala, kar sta ji povedala, je tudi ona vprašala.

»Povejte mi, kakšni ljudje živijo v tej okolici?«

In stari oče je še enkrat vprašal:

»Zakaj sprašujete?«

»Poglejte, selim se iz enega najlepših mestec, kar se jih lahko zamislite,« je nasmejana odgovorila gospa. »Ljudje so mi dali čutiti svojo domačnost. Sosedje so bili zelo prijazni. Zdi se mi, da bi tam lahko živela celo življenje.«

»Mislim,« je odvrnil stari oče, »da boste v tem okolju našli podobne ljudi.«

Gospa se je vrnila v avto in se odpeljala. Vnuk je sedaj radovedno vprašal:

»Dedek, kako to, da si na popolnoma enaki vprašanji tako različno odgovoril?« Stari oče je položil roko na vnukovo ramo in odgovoril:

»Zato, dragi fant, ker človekov odnos do ljudi v okolici določa, kako se bodo

Ljudje odzvali in kakšen odnos bodo imeli do njega. Ljudje v okolici so največkrat taki, kakršen je človek do njih.«

Vprašanja za pogovor:

- Kako te je zgodba nagovorila?
- Ali jo lahko povežemo s solidarnostjo do drugih?
- Se ti zdi, da je to res, da če si do drugih solidaren, so tudi drugi solidarni do tebe, in če nisi, tudi drugi niso do tebe?
- V kateri vlogi se najdeš? Ali imaš kakšno izkušnjo, dogodek?
- Ali je potrebno biti solidaren do vseh ljudi za boljšo človeško skupnost, ali je dovolj, da smo solidarni le z ljudmi, ki jih imamo radi, ki jih poznamo?

Naloga:

Poišči nekoga, s katerim se v tem tednu na Uskovnici še nisi pogovarjal in ga spoznal, ter mu nameni nekaj svojega časa. Napiši mu tudi pošto za dobro jutro preko uskovniške pošte.

VEČERNA MOLITEV

Pesem: Nihče ne ljubi

+ V imenu Očeta.

▪ Bralec 1

Gospod, toliko misli mi roji po glavi! Kakor v panju brenčijo v meni dogodki današnjega dne. Vem, da bi moral na koncu dneva urediti ta panj in dati stvarjem svoje mesto. Danes sem doživel veliko lepega, za kar sem Ti hvaležen.

Branje zahval (škatlica pri Najsvetejšem)

Danes je zadnja noč, ki jo bomo preživeli tukaj na Uskovnici ... Kako sem izkoristil ves teden? Kako sem izkoristil današnji dan?

- **O Jezus blagoslovi me; Oče naš; Sveti angel;** Slava Očetu

Beseda za lahko noč

+ Blagoslov duhovnika

SPOKORNO BOGOSLUŽJE

Pesmi: Gospod, moj Bog; Nihče ne ljubi te kot jaz; Moj Jezus, Rešitelj; Suša; Dobri Bog; Poklonim se

TRI ZANKE

Dragi mladi prijatelji! Človek ni rojen svetnik, ampak to šele postane. Nihče ni brez napak, zato je normalno, da od časa do časa skrenemo s prave poti. Zgodi se, da nismo pozorni na to, v kakšni družbi se gibljemo, ali se prepuščamo lenobi in se požvižgamo na učenje ali pa raje sedimo pred televizorjem, kot da bi utrjevali učno snov. Pogosto ne opazimo niti svojih najbližjih, jim ne namenimo niti pozdrava, nasmeha, prijaznega pogleda, kaj šele, da bi kaj storili zanje. Takšna drobna popuščanja se počasi nabirajo in enkrat je treba ponovno vzpostaviti red. Kristjani naredimo to pri spovedi. O njej govorijo sanje, ki jih je sv. Janez Bosko sanjal 3. aprila 1869. Takole pripoveduje:

V sanjah sem se znašel v cerkvi, kjer so se fantje pripravljali na spoved. Pred mojo spovednico se je nabrala dolga vrsta. Začel sem spovedovati, toda, ko sem zagledal takšno množico, sem se hitro dvignil in odšel v zakristijo, da bi našel še kakšnega duhovnika, ki bi mi pomagal. Ko sem šel mimo fantov, sem opazil mnoge, ki so imeli okrog vratu zanko iz vrvi.

- »Zakaj nosite to zanko okrog vratu? Hitro jo odstranite!« sem jim rekel.

Vsi so me debelo gledali in se niso niti premaknili, zato sem se približal najbližjemu in ga ogovoril:

- »Hej, ti, a si gluhi? Snemi že to zanko z vratu!«

- »Ne morem! Zadaj je nekdo, ki mi jo zateguje!« mi je odgovoril.

Pogledal sem bolj natančno in za hrbtom opazil dva dolga rogova. Stopil sem še bližje in za fantom opazil zverino, podobno divji mački. Iz glave sta ji štrlela dva dolga rogova in s sprednjimi šapami je zategovala zanko. Zverino sem hotel vprašati po imenu in kaj dela v cerkvi, a je povesila glavo in jo skrila med svoje šape, da je ne bi videl v obraz. Najbližjemu fantu sem zato zapovedal, naj hitro teče v zakristijo po posodo z blagoslovljeno vodo. Šele tedaj sem opazil, da ima večina fantov zadaj takšno zverino, ki jim stiska vrat z zanko. Vzel sem kropilnik in se ukazovalno zazrl v zverino:

- »Povej mi, kdo si!«

Žival me je divje gledala, odprla je gobec in mi pokazala strašne zobe.

- Grda zverina, takoj mi povej, kaj delaš tukaj! Vedi, da se te nič ne bojim.

Če mi ne odgovoriš, ti bom s to vodo že pokazal, kaj zmorem!«

Žival me je drgetajoče gledala in se nekoliko obrnila. Šele takrat sem opazil, da ima v šapah tri konce vrvi, s katerim je stiskala fantov vrat.

- »Kaj pomenijo te vrvi?«
- »Ne veš? S temi vrvmi fantom preprečujem, da bi se dobro spovedali.«
- »Kako? Na kakšen način?«
- »Ne povem ti, ker boš povedal svojim fantom!« se je branila.
- »Hočem izvedeti, kaj pomenijo te vrvi. Govori, sicer zlijem nate celo posodo blagoslovljene vode!«
- »Ne, ne, samo tega ne naredi. Raje me pošlji nazaj v pekel!« me je rotila.
- »V imenu Jezusa Kristusa ti zapovedujem: povej mi pomen teh vrvi!«

Zverina je zatrepetala, se stresla in začela:

- »S prvo vrvjo stiskam fante, da v spovednici molčijo o svojih resničnih grehah.«
- »In druga vrv?«
- »Z drugo vrvjo jih prisilim, da se svojih grehov ne kesajo.«
- »In tretja vrv?«
- »Tretje stvari ti ne izdam!«
- »Kako? Nočeš mi razodeti? Sedaj bom zлил nate to vodo!« In sem dvignil posodo z vodo.
- »Ne, ne! Ne bom govorila, ker sem povedala že preveč!« se je branila in odmikala od mene.

Stopil sem za njo, ponovil grožnjo in dvignil posodo, da bi grožnjo uresničil. V njenih očeh so se pojavili plameni in nato debele krvave kaplje. Vsa iz sebe je dejala:

- »Tretja vrv onemogoča uresničenje trdnega sklepa in spovednikovih navodil. Poglej, kakšen vpliv ima spoved na te fante! A ne vidiš, da jim je vseeno in se nič ne trudijo, da bi se poboljšali in se znebili svojih zank?«
- »Zakaj delaš to za njihovimi hrbti?« sem vztrajal.
- »Da me ne vidijo in da jih čim lažje privedem v svoje kraljestvo!« se mi je zakrohotala v obraz.

Medtem ko sem hotel izvedeti še druge stvari in jo prositi, da mi razodene, s katerimi stvarmi jo lahko uničim, so začele druge zverine mrmrati, najprej tiho, potem pa vedno glasneje, dokler niso vpile proti zveri, ki je spregovorila. Ko sem opazil, da ne bom iz nje izvlekel nič več, sem dvignil blagoslovljeno vodo in jo izlil na vse štiri strani cerkve. Tedaj se je pričel velik direndaj: zverine so se zapodile na vse strani v upanju, da jih blagoslovljena voda ne bo dosegla. V tem hrupu sem se zbudil.

Razlaga sanj:

Sanje govorijo o treh stvareh, ki nas ovirajo, da naše spovedi niso učinkovite, da ne povemo vseh grehov, da se ne kesamo in se ne potrudimo, da bi se poboljšali. Pregovor pravi takole: »Dober nasvet se splača sprejeti tudi od hudiča!« Sv. Janez Bosko je to dobro vedel, zato je storil vse, da bi hudobca prisilil, da spregovori. Kot dober vzgojitelj je vedel, da kdor pozna slabosti in napake, je že na pravi poti, saj lahko hitro najde sredstva, ki mu bodo pomagala pri dobri vzgoji.

Kaj povedo sanje nam?

Spoved je odlično sredstvo za bolj krepostno in srečno življenje. Seveda nam to ne zagotavlja vsaka spoved. Nič ne dosežemo, če pri spovedi lažemo, če nam ni žal za grehe, ki smo jih storili in če nam je vseeno, kako bomo živeli naprej. Zato se je treba znebiti treh zank, ki nam jih hudič meče okrog vratu: vedno povejmo svoje grehe tako, kot so se zgodili; na spoved se pripravimo z dobrim kesanjem, saj nam mora biti žal, da smo užalili največjega prijatelja, Jezusa; kar nam duhovnik reče, je treba izvršiti in se ravnati po njegovih nasvetih. Po duhovniku nam govori Jezus, ki nam hoče dobro.

POGOJI ZA DOBRO SVETO SPOVED

- Dobro si izprašam vest,
- se kesam svojih grehov,
- grehe priznam spovedniku,
- naredim trden sklep in se odločim, da se bom varoval grešne priložnosti in popravil škodo, ki sme jo povzročil s svojimi grehi,
- opravi pokoro.

MOLITEV PRED SVETO SPOVEDJO

Gospod, prosim Te, po tej spovedi me popolnoma ozdravi in me naredi sposobnega za sodelovanje s Teboj, da bo moje življenje Tebi v čast in slavo in v blagor mojim bratom in sestram. Želim biti utrjen grad, ki je sezidan na gori. Želim biti svetilka, ki gori in je postavljena na svetilnik, da sveti vsem ljudem. Želim biti gorčično zrno, ki se razvija in raste, čeprav je najmanjše med vsemi semeni. Sprejmi me zdaj kot resnega in zrelega sodelavca v svojem kraljestvu. Hvala Ti, ker me nisi zavrnil in mi daješ novo priložnost. Amen!

MOLITEV PRED IZPRAŠEVANJEM VESTI

Tu sem, oče. Pošlji mi svojega Svetega Duha, da me pouči, kako naj se srečam s Teboj. Naj me tvoj Duh razsvetli tako, da mi bo to srečanje s Teboj v večno radost in duhovno prenovitev. Slavil bom Tvojo zvestobo. Iskreno se želim kesati svojih grehov, jih priznati in od Tebe prejemati odpuščanje. Amen.

IZPRAŠEVANJE VESTI

Pomislim na ljubezen, ki ima tri razsežnosti: Bog, bližnji, jaz. Moji grehi so ranili ljubezen in sem grešil:

1. Zoper Boga:

Bog je moj stvarnik. Ljubi me. To je največje spoznanje za človeka.

Se zavedam, da me ima Bog rad? Ali je božja volja merilo mojega življenja? Sem brezbrizen do vere? Imam druge »bogove«, npr. stvari, denar, telo ..., ki mi več pomenijo kot skrb za rast božjega življenja v meni? Ali najdem vsak dan čas za pogovor z Bogom v molitvi (duhovne vaje, osebna molitev, prebiranje Svetega pisma)? Kako praznujem nedelje in praznike? Sem se vere sramoval, se iz nje norčeval ali celo tajil? Sem vraževeren? Sem nad Bogom obupaval (mi vera pomaga premagovati vsakdanje stiske, težave in razočaranja ali pa sem prav zaradi njih izgubil zaupanje v Boga)? Kako sprejemam življenjske križe: trpljenje, osamljenost? Sem žalil Boga z grdim govorjenjem in preklinjanjem? Sem izpolnil dobre sklepe in obljube Bogu? Sem brez zadostnega razloga prisegel?

2. Zoper bližnjega:

Odnos do bližnjega je osvobajajoča ljubezen, ki hrani moja čustva in celo moje življenje, da lahko živim z veseljem, v miru. Vse kar mi k temu ne pripomore ima lahko v sebi kali grešnosti.

Kako mislim na druge (jih obsojam)? Ali bližnjega izkoriščam? Rad pomagam tistim, ki potrebujejo mojo pomoč: posameznikom, družbi, Cerkvi? Vestno opravljam poklicne (študijske) dolžnosti? Sem želel bližnjemu slabo, morda celo bolezen in smrt? Sem koga v jezi in iz maščevalnosti udaril? Sem kaj ukradel? Sem koga pohujšal (z besedami, dejanji)? Sem brez vzroka sumničil ali celo krivo obsodil in obrekoval? Sem neupravičeno prebiral tuja pisma in zapiske? Sem druge podpihoval in s tem povzročal jezo in prepire (naklepanje, napeljevanje k slabemu)? Sem spoštoval življenje? Kako se spominjam svojih staršev (so v tem spominu ljubezen, navezanost, zastonjskost ali pogojevanje, zamere, očitane, občutki krivde)? Me strašijo odnosi do drugih (ostajam v malodušju zaradi nekaterih odnosov; se prepuščam žalosti zaradi nekaterih odnosov)? Se norčujem iz slabosti drugih? Ali moram imeti jaz vedno prav (vsiljujem svojo voljo)? Znam poslušati sogovornika? Ali komu še nisem odpustil? Sem drugim dajal slab zgled in jih zavajal v greh? Znam biti hvaležen Bogu in bližnjim (se zahvalim)? Ali težko prenašam, če ima kdo česa več kot jaz? Se veselim uspeha drugih, ali pa jim zavidam imetje, družbeni položaj, uspeh? Kakšen je moj odnos do narave (jo varujem ali neodgovorno uničujem)?

3. Zoper sebe:

Dragocen sem v Božjih očeh, edinstven in najlepši.

Kako sprejemam samega sebe (kakšno podobo imam o sebi: previsoko, prenizko)? Sem vesel svojega imena, svojega telesa, svojega videza, svojega razuma, svojega značaja? Kakšnim mislim dopuščam, da ostajajo v meni? Ali si prizadevam za rast v duhovnem življenju? Kako sem uresničil dosedanje dobre sklepe? Skrbim za svojo versko izobrazbo? Kako uporabljam čas? Me kdaj premaga lenoba? Spoštujem svoje telo (kakšno skrb posvečam telesu: premajhno, pretirano)? Spoštujem svoje telo kot svetišče Svetega Duha? Sem bil kdaj neiskren? Sem zaradi strahu ali neiskrenosti ravnal zoper prepričanje svoje vesti? Sem skrbel dovolj za svoje zdravje (škodujem sebi in drugim s pitjem alkohola, kajenjem ali drugimi drogami)? Sem drugemu zavidal uspeh (ali krotim slaba nagnjenja, kot so zavist, napuh ...)? Se znam čemu prostovoljno odreči?

MOLITEV PO SPOVEDI

Sveti Bog, zahvaljujem se ti, ker me vedno znova kličeš k lepšemu življenju. Ti si Bog ljubezni in usmiljenja. Ne naveličaš se podarjati mi odpuščanje in mir. Mene, grešnika, vabiš, naj služim samo tebi, svojemu Stvarniku. Ni ti vseeno, če sem nezvest zavezi, ki si jo sklenil z menoj pri krstu. Iščeš me in mi ponujaš roko v spravo. Hvaležen sem ti. Še posebej se ti zahvaljujem za Jezusa, ki je med menoj in teboj, usmiljeni Oče, vzpostavil novo vez ljubezni. Naj jo noben greh več ne pretrga. Prejel sem tvoje odpuščanje in spravo. V Jezusu Kristusu mi, prosim, pomagaj, da zberem moči in se z vsem srcem obrnem k tebi. Svoje srce naj odprem Svetemu Duhu in postanem nov človek, ki je ustvarjen po Bogu v resnični pravičnosti in svetosti. Dobri Bog, poln občudovanja in hvaležnosti bom ljudem razglašal dela tvoje ljubezni in živel poln veselja, da sem v Kristusu odrešen.

(povzeto po: Kristjan moli)

ADORACIJA

(Animatorji, oblikujte adoracijo po svojem občutku, to je le predlog za tiste, ki rabite idejo. Glejte na uro, da se ne bo preveč zavleklo!)

Predlogi pesmi: Moj Jezus, Rešitelj (112); Kličem, svet si (86); Povabil si me, Gospod (150); Nihče ne ljubi te kot jaz (125); Povzdigujem tvoje ime (151); Suša (178); Ti si moj prijatelj (193); Ti velik si (198); Zdaj sem tu, moj Bog (223); Življenje v tebi (229); V Gospodu je moja moč (238); Čakaj in moli Boga (D8); Nebeški Jeruzalem (D37); Res velik si Bog (D48)

Pesem

Križ

Uvod: Gospod, tukaj smo. Prišli smo predte takšni, kot smo. Ti nas najboljše poznaš. Veš, kje so naše šibke točke, veš, kje blestimo. In rad nas imaš točno takšne, kot smo. Brez naših mask, brez igranja in pretvarjanja. Prosimo te, odpri nam srca, da te bomo v vsej polnosti sprejeli. Vabimo te k sebi. Pridi in prebivaj v nas. Marija, naša mati, tudi tebe vabimo medse, da z nami preživiš to uro z Gospodom.

Pesem

Odlomek:

(1Jn 3, 11.13-18; 4, 7-16)

Od začetka ste slišali tole oznanilo: Ljubimo drug drugega.

Ne čudite se, bratje, če vas svet sovraži. Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti. Kdor sovraži svojega brata, je ubijalec. Vi pa veste, da noben ubijalec nima večnega življenja, ki bi ostalo v njem. Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In takó smo tudi mi dolžni dati življenje za brate. Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim? Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe. Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas postala popolna.

Po tem spoznavamo, da ostajamo v njem in on v nas: dal nam je od svojega Duha. In mi smo ga gledali in pričujemo, da je Oče poslal Sina za odrešenika sveta. Kdor priznava, da je Jezus Božji Sin, ostaja Bog v njem in on v Bogu. Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo.

Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem.

Tišina

Pesem

Prošnje/zahvale:

- Lahko se razdeli listke, vsak napiše svojo zahvalo/prošnjo, potem se listke zmeša in vsak prebere eno – na vsakih 5 prošenj/zahval je odpev (lahko refren pesmi Zdaj sem tu, moj Bog).
- Prošnje/zahvale so lahko spontane z vmesnimi odpevi.
- Vse se povabi, da se osredotočijo na preživet teden in izročijo Jezusu vse, kar jih je zaznamovalo, povejo najlepše trenutke tedna ... to je lahko v obliki zahval.

Pesem

Tišina

Gospod Bog, od tebe prihaja vsak dober dar; vlij v naša srca hvaležnost za vse, kar nam ti sam daješ in kar nam poklanjaš po dobroti ljudi. Daj, da se bomo bolj zavedali tvoje dobrote, ki prihaja k nam po plemenitih ljudeh in po stvareh, ki jih moremo imeti in uporabljati. Naj še bolj cenimo tvoje darove.

Pomagaj nam, da svoje hvaležnosti ne bomo kazali le z besedami, ampak tudi s tem, da bomo pomagali ljudem, ki so v kakršnih koli težavah. Tako bomo dobrotljivo stali ob strani tistim, ki so v potrebi ter s svojo bližino opogumljali tiste, ki so potrti in žalostni.

10ka: Vsak moli naprej eno Zdravomarijo, preden začne, naj za koga/kaj se moli.

Zaključek: Gospod, hvala ti za ta teden, hvala za vsakega izmed nas. Hvala za vse milosti, ki nam jih daješ, za Uskovnico, za Jožeta, Marka, vse animatorje in udeležence. Hvala, ker nas imaš rad. Prosimo te, da to mladostno vero, navdušenje in naše sklepe odnesemo v 'dolino', da te oznanjamo drugim, da pokažemo, da si res živi Bog. Blagoslavljalj vsakega izmed nas.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu. Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Marija, pomoč kristjanom. Prosi za nas.

Križ

Pesem

INTONACIJA DNEVA

Pesem: Spremenil srca je

+ V imenu Očeta.

- **Angel Gospodov; Tebe ljubim, Stvarnik moj; Sveti Angel**

Psalm 34 (Bralec 1 in Bralec 2)

Slavil bom Gospoda ob vsakem času,
njegova hvalnica bo vedno v mojih ustih.

**Z Gospodom se hvali moja duša,
ponižni naj slišijo in se veseliijo**

Poveljučujte z menoj Gospoda,
povzdiguimo njegovo ime vsi skupaj.

**Iskal sem Gospoda in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil.**

Glejte nanj, da boste žareli,
vaši obrazi naj se ne sramujejo.

**Ta nesrečnik je klical in Gospod je slišal,
iz vseh njegovih stisk ga je rešil.**

Angel Gospodov postavlja tabor
okrog tistih, ki se ga bojijo, da jih rešuje.

**Okusite in glejte, kako dober je Gospod.
Blagor človeku, ki se zateka k njemu!**

Bojte se Gospoda, vi, njegovi sveti,
saj nič ne manjka njim, ki se ga bojijo.

**Mladi levi trpijo pomanjkanje in stradajo,
a tistim, ki iščejo Gospoda, ne manjka nič dobrega.**

Pridite sinovi, poslušajte me,
strahu Gospodovega vas bom učil.

**Slava Očetu in Sinu
in Svetemu Duhu,**

kakor je bilo v začetku,
tako sedaj in vekomaj. Amen.

EVANGELIJ: Jezus pooblasti učence (Mt,28,16-20)

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in

naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

- **Misel bl. Matere Terezije**

Življenje je priložnost - izkoristi jo.
Življenje je lepota - občuduj jo.
Življenje je blaženost - okusi jo.
Življenje so sanje - spremeni jih v resničnost.
Življenje je dolžnost - izvrši jo.
Življenje je igra - zaigraj jo.
Življenje je bogastvo - ohrani ga.
Življenje je ljubezen - obvaruj jo.
Življenje je dragoceno - skrbi zanj.
Življenje je skrivnost - odkrij jo.
Življenje je obljuba - izpolni jo.
Življenje je bolečina - premagaj jo.
Življenje je hvalnica - zapoj jo.
Življenje je življenje - brani ga.

- **O, Gospa moja; Slava Očetu**

+ Blagoslov duhovnika

Pesem: Pojte z menoj

OVREDNOTENJE

ANKETE

Sobota je dan za ovrednotenje tečaja na Uskovnici.

Udeleženci in animatorji dobijo anonimne ankete, ki jih izpolnijo še isti dan.

OVREDNOTENJE ANIMATORJEV:

- pregled celotnega tedna: vsebina, organizacija ...,
- zavzetost in delo skupine,
- animatorski tim,
- odnosi med nami,
- osebno počutje,
- doseženi rezultati.

OVREDNOTENJE V SKUPINI:

Vsak udeleženec napiše odgovore na spodnja vprašanja, glavna spoznanja in misli, nato skupina strne in pripravi plakat za skupni plenum:

- Ovrednoti delo skupine, oceni program celega tedna in opiši delo animatorjev.
- Ovrednoti svoje lastno prizadevanje: kje si rasel in napredoval, kaj si spoznal in sklenil.
- Ideje in predlogi za Uskovnico in za nadaljnje stike med letom?

SKUPNI PLENUM

Ob zaključku je skupni plenum. Skupine predstavijo svoje delo med tednom, ovrednotijo vsebino in celotni potek tečaja.

PONEDELJEK

Usmiljeni Samarijan (Lk 10, 25-37)

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi ga preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.«

»Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Jezusa so križali tudi zaradi ogroženosti, strahu. Okrog njih je bila sama tema. Jezus je nosil luč – luč ljubezni in življenja. A je niso hoteli videti, sprejeti. Takšni smo velikokrat tudi mi. Ker ne najdemo luči v nas samih, je ne vidimo niti v drugem: v partnerju, sosedu, sodelavcu, mimoidočemu, brezdomcu. In tako znova in znova križamo bližnjega in s tem Jezusa samega. Konec koncev s tem križamo tudi sami sebe – zaradi naše teme so naši odnosi pusti, hladni, povprečni. Znova in znova dušimo luč, ki se na vse kriplje trudi priti med nas. Da nas izpolni.

Mogoče je danes zate prva izkušnja puščave. Prvič, ko boš eno uro preživel čisto sam v tišini z Njim. Morda se ti zdi težko, celo nemogoče, a daj si priložnost in vztrajaj. Razmišljavaš lahko o temi dneva, o evangeliju današnjega dne ali pa preprosto o stvareh, ki so na tebi pustile neizbrisen pečat. V pomoč pri tem naj ti bodo naslednja vprašanja in misli.

- ◆ Umiri se in pojdi stran od kočice ter vsaj deset korakov stran od najbližjega človeka, da boš lahko sam. Prvih pet minut je zate, da se odpočiješ od težav, svojih in tujih, da se razbremeniš bremen od doma, da zadiháš, sam.
- ◆ Še enkrat preberi svetopisemski odlomek in si izberi besedo, stavek, misel, ki te najbolj nagovarja. Zakaj si izbral ravno to?
- ◆ Razmisli in naštej deset ljudi, ki jih šteješ za svoje bližnje. Na podlagi česa si jih izbral? Se ti res zdi, da so tvoji bližnji le ljudje, s katerimi preživljavaš svoj čas?
- ◆ Sodobna družba je izrazito individualistična. Vsak poskrbi le zase, glavni vrednosti sta storilnost, učinkovitost. Bolniki, ostareli, brezdomci so izrinjeni na rob družbe in prepuščeni sami sebi. Najenostavneje je pogledati stran. Kakšen je tvoj odnos do brezdomcev? Kdaj pomisliš o tem, kakšne so njihove zgodbe? Kako jim lahko pomagaš? Si kdaj pomisli, da bi namesto denarja daroval svoj čas, pozornost?
- ◆ Kakšen je tvoj odnos do tujcev, beguncev, revnih, bolnikov, invalidov, starejših? S katerimi imaš najmanj stikov? Česa se bojiš?
- ◆ Si že opazil napis nad kočico? Kako ga razumeš? Se ti zdi, da je za Boga berač na ulici kaj manj pomemben kot ti?

NALOGA DNEVA: Vsak začetek je težak in ni vedno enostavno spoznati novih prijateljev. Poglej okoli sebe, se ti zdi, da komu vključevanje v skupino povzroča težave? Pomoč sočloveku ne pomeni nujno, da moraš v misijone in obrniti svoje življenje na glavo. Prijazen nasmeh in vzpodbudna beseda lahko nekemu polepšata začetek tedna. Danes si na vrsti za pomoč sočloveku ti.

Naročila dvanajsterim (Mt 10,5-15)

Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodíte na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: ›Nebeško kraljestvo se je približalo.‹ Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknyama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane. V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete. Ko stopite v hišo, jo pozdravite. Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam. In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog. Resnično, povem vam: Laže bo na sodni dan sódomski in gomórski deželi kakor tistemu mestu«.

Kajti hvaležen naj bo tisti, ki da, hvaležen zato, da ima kaj dati. Kdor to razume je srečen, da je lahko prostovoljec!

Nikoli ne podcenjuj moči lastnega zgleda.

Želim si, da bi opravljala velike in plemenite naloge, toda moja glavna dolžnost je, da opravljam majhne, kot bi bile velike in plemenite. (Helen Keller)

◆ »Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.« Kaj ti ta stavek pomeni? Kaj si v življenju že zastonj prejel in kaj zastonj dal? Napiši 5 najpomembnejših stvari.

◆ Se ti je že kdaj zgodilo, da si v sebi začutil željo, Božji klic, da nekomu pomagaš, daruješ svoj čas? Si se odzval? Kaj ti preprečuje, da bi bil boljši človek in kristjan?

◆ Te doma spodbujajo in podpirajo pri prostovoljnem delu? Imaš pri tem kakšen zgled v družini? Kaj pa tvoji prijatelji? Si ti komu zgled? Se trudiš biti zgled?

◆ Kakšni so tvoji motivi za prostovoljstvo? Si se kdaj vprašal, ali imajo vse prostovoljne stvari, ki jih opravljaš, pravi namen?

◆ Jezus je luč. Ali nameravamo to luč sprejeti in povabiti v našo temo? Še več, ali smo si sploh sposobni priznati našo temo? Dokler ne vidimo teme v nas samih, je ne moremo videti niti v drugem. Šele s priznanjem svoje teme, grešnosti, majhnosti in nepopolnosti, se lahko začne v nas rojevati sočutje. Šele s sočutjem se lahko približamo in vidimo sočloveka. Šele ko se notranje umirimo, lahko srečamo sebe in slišimo Božji glas. In šele ob srečanju s samim seboj lahko začnemo spoznavati in si priznavati naše 'napake'. Dokler si ne bomo priznali svoje notranje revščine (prezira, ljubosumnosti, tekmovalnosti, privoščljivosti, maščevanja, sovraštva ...), vsega tega ne bomo mogli sprejeti v drugem. In v tem primeru je zaman govoriti o solidarnosti, ljubezni in sočutju. Kdor pravi, da teh stvari ne nosi v sebi, se še ni resnično srečal s seboj ...

NALOGA DNEVA: Si kdaj pomislil, da je tudi molitev za drugega lahko prostovoljstvo? Pomisli na nekoga iz svoje skupine, lahko je prijatelj, ki ga že dolgo poznaš, lahko nekdo, ki si ga spoznal včeraj. Priporoči ga Mariji in zmoli zanj Očenaš.

Bog ustvari veselje in človeštvo (1 Mz 1, 1-25)

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami. Bog je rekel: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. Bog je videl, da je svetloba dobra. In Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro, prvi dan. Bog je rekel: »Bodi obok sredi vodá in naj loči vode od vodá!« In Bog je naredil obok in ločil vode, ki so bile pod obokom, od vodá nad obokom. Zgodilo se je tako. Bog je obok imenoval nebo. In bil je večer in bilo je jutro, drugi dan.

Bog je rekel: »Vode pod nebom naj se zberejo na en kraj in prikaže naj se kopno!« Zgodilo se je tako. Bog je kopno imenoval zemljo, zbrane vode pa je imenoval morje. Bog je videl, da je dobro. Nato je Bog rekel: »Zemlja naj požene zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki na zemlji rodi sadje s semenom po svoji vrsti!« Zgodilo se je tako. Zemlja je pognala zelenje, rastlinje, ki daje seme, in drevje, ki rodi na zemlji sadje s semenom po svoji vrsti. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, tretji dan.

Bog je rekel: »Naj bodo luči na nebesnem oboku! Ločujejo naj dan od noči in naj bodo znamenja za čase, dneve in leta! Naj svetijo na nebesnem oboku in razsvetljujejo zemljo!« Zgodilo se je tako. Bog je naredil dve veliki luči: večjo luč, ki naj gospoduje dnevu, in manjšo luč, ki naj gospoduje noči, ter zvezde. Bog jih je postavil na nebesni obok, da bi razsvetljevale zemljo. Gospodovale naj bi dnevu in noči in ločevale svetlobo od teme. Bog je videl, da je dobro. In bil je večer in bilo je jutro, četrti dan.

Bog je rekel: »Živa bitja naj mrgolijo v vodah in ptice naj letajo nad zemljo pod nebesnim obokom!« Bog je ustvaril velike morske živali in vsa živa bitja, ki se gibljejo in mrgolijo v vodah, po njihovih vrstah in vse krilate ptice po njihovih vrstah. Bog je videl, da je dobro. In Bog jih je blagoslovil in rekel: »Plodite se in množite, napolnite vse morsko vodovje! In ptice naj se množijo na zemlji!« In bil je večer in bilo je jutro, peti dan.

TIŠINA

p. s.

Dobil si čudovito darilo – tišino. Pol ure, da lahko v tebi odmevajo besede svetega pisma. Pol ure, da se ozreš okoli sebe in si hvaležen za stvarstvo, ki te obdaja. Ptičje petje, lahen veter, modro nebo ... Vse to so darovi, ki jih v hitrem tempu vsakdana prevečkrat prezremo. Daj si priložnost, da te Božja ljubezen nagovori.

Sodba ob koncu časov (Mt25, 31-46):

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: »Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali.« Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?« Tedaj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.« Ti pojdejo v večno kazen, pravični pa v večno življenje.«

Dobro vemo, da to, kar delamo, ni nič drugega, kakor kapljica v morje. A če ne bi bilo te kapljice, tudi morja ne bi bilo.
(mati Terezija)

- ◆ Solidarnost. Kaj ti ta beseda pomeni? Se ti zdi, da je v sodobni družbi solidarnost sploh še vrednota? Jo je izpodrinila tekmovalnost, egoizem?
- ◆ Solidarnost v družini. Se ti kdaj zdi, da je najtežje biti solidaren v družini? Zakaj?
- ◆ Kaj pa solidarnost drugih do tebe? Ti je težko sprejeti pomoč? Znaš poiskati pomoč, ko jo potrebuješ, ali se sramuješ lastne nemoči? Meniš, da je potrebno prejeto vedno vračati?
- ◆ Še enkrat preberi odlomek. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da da življenje za svoje prijatelje.« Kako si razlagaš ta stavek? Kako lahko ta stavek živiš v vsakdanjem življenju? Najdi konkreten primer.
- ◆ Jezus pot solidarnosti začenja s svojim krstom. Postavi se v vrsto grešnikov. Ne vpraša se, kaj bodo rekli ljudje. Ne obremenjuje se, ali se bo umazal ali ne. Potopi se v Jordan in se prikloni Janezu Krstniku. Izroči se v roke ubogemu grešnemu svetu in dobremu Očetu. To ni bila navidezna solidarnost. Jezus se je resnično postavil v vrsto tistih, ki so bili skušani z grehom. Že res, da ni padel, skušan pa je bil. Ni grešil, a čutil je težo greha. Solidarnost se začenja prav s so-čutjem. Jezus je čutil isti greh, kot ga je čutil tisti v vrsti pred njim in oni za njim. Čutil je težo skušnjave in soočenja s hudičem. Čutil je, kako tanka je meja med božjim in človeškim, kako lahko je pasti v roke hudiču, ki ponuja vsa kraljestva sveta, čeprav jih nima. Ni mu tuj padec vseh v vrsti pred reko Jordan. Začutiti težo revščine bližnjega, je prvi korak k dejavni solidarnosti.
- ◆ »Nosíte bremena drug drugemu« (Gal 6,2). Kako me Jezusov zgled nagovarja k solidarnosti? Smo kristjani solidarnejši od nekristjanov?

NALOGA DNEVA: *Četrtek je. Kar nekaj skupnih dni je že za nami. Pomisli, kolikokrat si bil ta teden pred Najsvetejšim. Ni prepozno, ta trenutek greš lahko pred Jezusa in ga pozdraviš, se mu zahvališ za vse, kar si že doživel. Ne ustraši se vseh, ki bodo tam. Tudi če si v ozadju, te gleda na enak način, kot gleda prvega.*

Jezus je resnična vinska trta (Jn 15, 11-17)

To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!«

Samo dve poti sta, med katerima je mogoče izbirati v življenju: da se prodamo ali da se darujemo.
(A. F. Rondelet)

Spoved je čiščenje duše ob lastnem kesanju in je stik z Bogom. Je dotik Božjega, ko duša spozna svojo ničnost in grešnost. Je nujno pogovarjanje z Bogom. Je zapoved.
(M. Gornik)

Pravo kesanje obrodi sadove. Pripomore k temu, da istih grehov ne ponavljate in da ne zaidete v začaran krog padcev na isti preizkušnji. Globoko kesanje utrdi vaše sklepe k poboljšanju in spreobrnitvi ter utrdi vaše stremljenje v izogib grehom.
(M. Gornik)

Petek. Čeprav je to naša zadnja skupna kapljica, se tvoja pot šele zares začinja. Veš, da zmoreš biti eno uro na dan sam z Gospodom. Zakaj bi se zdaj to spremenilo? Najdi vsak dan nekaj minut za razmišljanje. Petek je dan za začetek.

- ◆ Kako te je ta teden zaznamoval? Spomni se na pozitivne in negativne trenutke.

- ◆ Kakšni so tvoji sklepi za naprej. Zapiši si jih vsaj 5. Kaj boš storil, da jih uresničiš?

- ◆ Si v tem tednu kaj razmišljal o napisu »Učenci smo vsi enako«? Kako to povezuješ z današnjim odlomkom? Še enkrat ga preberi. Ko boš videl, srečal sočloveka v stiski, pa naj bo to tvoj prijatelj ali neznani brezdomec, se spomni, da smo vsi Božji otroci in da Jezusova Ljubezen ne dela med nami nobenih razlik.

- ◆ Danes je malo drugačen dan, ker te čaka zelo duhovno bogato popoldne. Poskušaj gledati na adoracijo in spoved kot na vrhunec tega tedna, zato izkoristi priložnost, ki se ti ponuja. Kaj ti spoved pomeni? Kakšno vlogo ima v tvojem življenju? Če se mogoče malo bojiš, poskušaj premagati ta strah. Jezus je s svojo krvjo plačal za naše grehe, dovoli mu, da te očisti. Vendar mu moraš sam dovoliti, se kesati in prositi odpuščanja. Pošteno poglej v globino svojega srca in to je prvi korak za temeljito spoved. Zmoli za to, da ti bo dana ta milost in Mu zaupaj.

26. Uskovniški tedni – 2011. *Prejemam, da dajem.*

Gradivo za animatorje

Gradivo so pripravili animatorji

Uredil: pisarna SMP

Lektoriranje: Tilen Mlakar

Odgovarja: Marko Košnik

Za animatorje namesto rokopisa izdala pisarna Salezijanske mladinske pastorale, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana. Ljubljana, 2011.